

poesi på en dag
stockholm 2010

Författares Bokmaskin

© Författares Bokmaskin och resp. författare 2010
Författares Bokmaskin
www.bokmaskinen.se, 08-785 03 85
Omslag: Rolf Günstert
Grafisk form: Ordgruppen/Författares Bokmaskin
Tryck: Författares Bokmaskin
Stockholm 2010
ISBN 978-91-7910-740-6

Poesi på en dag

November månad är en övergångsperiod. Den går fram som ett tåg, tar ned löven från träden och bringar regn och snöfall. På köpet får vi trafikkaos på grund av för dåligt plöjda vägar och höstdepressioner som letar sig in i själen. Den tar oss i sin bleka hand och säger att nu är det slut på sommarvindar, slut på vårbrisar, slut på höstsol. Den säger att nu börjar de kalla månaderna. November leder oss nordbor in i vintern.

Tur då att Författares Bokmaskin har sitt årliga *Poesi på en dag* i just november månad. Under en dag får diktare komma förbi med sina alster och bidra till ett imponerande gytter av ord och tankar. Årligen sedan 2006 (innan dess 1993–1998) har man tryckt upp diktböcker där varje poet får bidra med en dikt var till samlingen. 2010 såg den ut såhär.

Arvid Svenske

Bro-tro

Ord kan bli till en h^ängb^{ro}
som tyngs utav gräl och gråt.

Ord kan bli till en sv^ängb^{ro}
som skiljer älskande åt.

Ord kan bli till en g^ån^gb^{ro}
som byggs med ett snabbt förlåt.

Ord kan bli till en b^{et}_ngbr^o
som aldrig rivs efteråt.

Börje Crona

Flickan på Capri

Jag hade trasslat till det
med tro och med Gud och med skam
och grubblade, sökte och tänkte
men hittade inte fram
Så mötte jag flickan på Capri
som själv hade kämpat en gång
att slita sig loss från moraler
och hot om fördörelsens tvång
När jag fick berätta om bördan
som mörkat min ungdom med skuld
om budord och gäld och bestraffning
då gav hon mig svarsord av guld

»Livet är ingen domstol
och själen är ingen bur
Den ende som kan dig fördöma
är du och din självzensur
Sträck ut dina ängsliga vingar
och njut av befrielsens kraft
Det finns inga andra hinder
än de, som du själv har satt.»
Så nu tar jag för mig av livet
och erfar dess potential
och skänker en tacksamhets tanke
till flickan som gav mig ett val

Jan-Eje Ferling

Småkryp

Inte begriper en liten **myra**,
att roten ur sexton är fyra.
Den kan inte heller förstå,
Att roten ur fyra är två.

Phytagoras sats ger **kålmasken** tusan,
kryper så sakta på hypotenusan.
Sätter sig sedan på ena kateten.
Om geometri är den helt omedveten.

Humlan flyger i cirkel runt stortån,
vet ej, att pi är tre komma fjorton.
Gör runt mitt huvud en vacker ellips,
söker sen nektar på min blomsterslips.

Gräshoppan tycks inte vara kapabel
betrakta sitt hopp som en vacker parabel.
Hon hoppar ändå
mot himmelen blå.

Pierre de Fermats stora, knepiga sats
har ej i **skalbaggens** hjärna nån plats.
Ty, när allt kommer kring
finns mer viktiga ting.

Curt O Wallerud

Min balkong

min längtan är morgonen
följer ljuset och tystnaden
på stapplande steg
ut från slutenheten
till min balkong i väderstreckens mitt
en bit av min evighet
ser broarna från ensamhetens öar
till öppenhetens mötesplatser
våra bördor blir där byggstenar i tillflyktens hus
längtans människor
vi behöver mötesplatser
för att i kärlekens ansikten
gå oss själva och varandra till mötes
tillblivelsens under
mellan himmel och jord har jag min balkong

Kjell Walfridsson

Jag är ett träd

Jag är ett träd.
Min skugga är stor och bred så
njut av min skugga i lugn och fred.
Varför tittar ingen på mina grenar?
Varför i min skugga ingen tränar?
Jag står ensam mitt i öken
varför på min gren syns inte örnen?
Jag har gröna löv
jag ej lever av rov.
Jag är andras tjänare
min skugga är som en bägare.
I den tar en skydd mot brinnande sol
vid duggregn är den som en kupol.
På mina grenar kan du ha en gungstol
för att dina barn skall ha det cool.
Mina stam är för att luta sig mot och koppla av,
sitta vid mig är betryggande,
som att sitta i en båt mitt i ett svalkande hav.
Jag är andras tjänare
jag är stor som en pelare.
Lita på mig, jag kröks icke,
luta på mig, jag håller i dig
oavsett vem du är och
vad du har för smak och tycke.

Ur »Himlen har inga gränser»

Den flygande poeten, författaren och konstnären

Akram Monfared Arya

Ängel

Alla behöver en liten ängel

En ängel som lyssnar

En ängel som ser

En ängel som bryr sig

En ängel som ger

En ängel som tröstar

En ängel som förstår

En ängel som finns kvar

En ängel som tar min hand

En ängel som aldrig släpper

ett vänskapsband

Marie Munter

*

Ett irrande bloss i mörker och dimma,
ett tidningsbud söker din brevlåda finna.
I taggiga häcken en omärkt låda
inga siffror på huset att skåda.
På nästa hus kanske siffror kan ses?
Nej där står ett träd för på plätten av gräs.
Nästa hus har en låda märkt väl,
synd att en soptunna utrymmet stjal.
Här står en bil av rymlig modell,
bakom finns lådan som stängs med en smäll.
Den tid vi har på oss är alltför kort,
att dela din tidning är tufft som sport.

Rosalind Eriksson

Bara jag

Vill du veta vem jag är?
Eller tror du att du vet vem jag är?
Tror du att du vet vem jag är genom att titta på mig?
Det enda du ser är hur jag ser ut.
Jag kan vara en ond djävul eller en god ängel.
Eller en vanlig människa.
Det enda du ser är om jag är fin eller ful.

Litar du på vad dina ögon ser?
Dömer dina ögon mig?
Spelar det någon roll var jag har köpt min skjorta?
Skulle du gilla mig mer om min skjorta var dyr?

Du får tro att du vet vem jag är.
Du får tro att dina fördomar kan påverka mig.
Dina ögon får döma mig.
Och min skjorta får vara avslöjande.
Jag försöker ju bara berätta vem jag är för någon som inte ser.

Jian Obaid

★

Du är äkta och ohjälplig.
Jag är falsk.

Per Alvar Nilsson

سفائن غرقى

من لا وطن له أسأله
كيف يضمّ العشقا؟
وسفائه غرقى؟
أنا قافلتني
ضاعت في الرّيح الاسود
في الرّيح
وشموسي قد طُعنّت غدرا
طعنّتها الغيمة بالرّمح
طعنّتها بالرّمح
وتحتت أُمّي بالطّين
وبقيت ما بين اثنتين
:
إمّا الحرية والقـمـرُ
إمّا الموتُ الذلُّ الاسرُ
والسنّ بالسن
والعين بالعين

Nasser Haidari-Ahwazi

الأزمنة و الأمكنة

أنا عربية
و لي كل الأزمنة
و كل الأمكنة
بعينيّ الكحيلتين أقرعُ باب الليل
وَأُفتش عن القمر الذي أضيع بين سراقه
انا عربية

أينما ذهبتِ
و بأي لغة تكلمتِ
انا عربية من رحم الشمس
كم طعنت و لم اطح
انا التي لا تمَل
انا التي لا تكل
أسافر فوق الغيوم
لأرسم وطننا بالأقلام الملونة
على وجه السماء
لأوحدُ كل بنات جلدتي
و نغني نشيد الحربة
انا عربية

Sinam Alahi-Ahwazi

Vägval

Har du valt din väg, – eller har vägen valt dej.
Hypnotiskt går du på en grusad väg
Längre fram en slät väg
Lätt att gå

Vägen tar slut,
Du vänder dej om
Bakom dej går det förflutna –
Att försonas med.

Ulf Hellsing

Te persigue mi ausencia

Te persigue mi ausencia por las noches
cuando el reloj indica sus horas inciertas
y del ayer buscas el privilegio,
huellas que entre llantos tus vísceras roe
para poseerte a ti misma con delirio,
para gotear en cada hoja de tus sueños

Te persigue mi ausencia por las noches
cuando el reloj indica sus horas inciertas
y te maquillas como una perra enamorada
o te mientes sin asco para creerte perfecta
o te tiras de los pelos por ser la desamparada leona
o te torturas tristemente en cada amanecer

Te persigue mi ausencia por las noches
cuando el reloj indica sus horas inciertas
y te sientes bohemia con tu falda de fiesta
y lavas tus pies desesperada cada lunes
y atesoras tus angustias en cajas de cristal
y bautizas tu dulce carne ardiente con agua de canela.

Javier Claire Covarrubias

Grimasch om aftonen

Nu sjunger vinden i dur och moll
men det kan du inte höra.
Du sover lugnt under grässets fåll
med handen tryckt mot ditt öra.
Men kanske finns både glam och skämt
i evigheten och hörs alltjämt
den ton, som samtidigt låter
som om den skrattar och gråter.

Nu sjunger vinden i moll och dur
för kärlekslösa och -rika.
Men lyckan själv, den kan bli en bur
så trång, att du ville skrika.
Och även friheten har ett pris,
till öknar blir drömda paradiset.
Men källor finns underbara
i människornas Sahara.

Ja, vinden sjunger en vilsen sång
och bladen faller om hösten.
Nu går jag här på en sandad gång
och minns den skrovliga rösten.
Och någon fylgia, som just prytt
din bild med rosor, har redan flytt
iväg med frysande händer
till Söders gator och gränder.

Snart blir det vinter och fågring då
är som en låt färdigspelad.
Men skönheten, som jag tänker på,
gick genom eld och blev helad.
Hon har ett vackert och älskat namn
och du får vila i hennes famn
och hon utplånar all pina,
din sista brud, Katarina.

Walter Dan Axelsson

Skräcken

Skräcken vill komma in i själen
ta våra hjärtan i besittning
bromsa våra steg
bryta ner oss och till sist förgöra oss

Skräcken är som en rovfågel
Varifrån kommer den?
Skräcken omfattar städer
älskar promenera om natten –
Föddes den i mörkret?
Vem vill den skrämma?

Den kanske kommer bara för att
titta på stjärnorna?
Eller är skräcken våra drömmar
när de föll, som livets broar slets sönder

Där borta, där vägar går i kras och
det inte finns några broar,
där bara hökar flyger och där svårmodet
bor...
Skräcken har gömt sig i minnena
likt en vild varg
som vill bita...
Och sedan finns inget hopp

Ur diktsamlingen »Stilla vatten»

Ryszard Golebiewski

Väntan

I timal kan han sitta
i betraktande av svalornas flykt och
molnens skuggor över
granarnas taggiga rand

Över minnet av ett ansikte
drar då och då en stilla vind

Är det den älskades förstulna beröring?
Nyss fanns hon som en röst ur drömmen

Det förgångna och nuet, två skilda kärll
som börjat läcka över sina drycker i varandra

Örat fångar fågelns, förelöparfågelns, rop
om resan, den långa resan

på tysta vingar

Solveig Ström

Karla

Karla stickade
sorg i sitt livstycke
öglorna glödde
Karla stickade
ett bakstycke
vitt var garnet
svart var mönstret
i vardagsstycket
Karla stickade
nött följde ögat
maskornas rader
aviga räta eviga
aviga aviga blanka
släta stickade Karla
sin bjärtaste fläta
på sitt livstyckes hjärta.

Verdandi Kuhlman

Ryktet

Det går ett rykte på stan
om att någon av oss är död.

Vem är det
som saknas?

Jag ringer runt till mina vänner.
De flesta svarar.

Nej, jag är inte död.
Jag var bara i tvättstugan.

Någon har tagit livet av sig.
Vi vet inte vem.

Någon orkade inte med det här
pågående bedrägeriet.

»Poeterna lever
i sin substans.»

Andréas Björsten

Apropos

uttrycket i Apollinaires *la pluie*
gav responsen 'mais oui'
till det fusionerade intrycket av
bilden... ljudet... dropparna... mannen...
koncentrerat i ögats tapp och stav
löpande vidare via nervbanors spår
till hjärnbarkens intrikata vrår
att beblandas med egna minnen
till ytterligare en fusion, en 'mélange',
som hjärtats 'songes'
mångfacetterad sammansmältningseffekt från flera sinnen

Louise Lindström

Chef

Chefer finns överallt
Om de inte finns
Skapar vi

Det är en status
Trots allt;
vi, alla är vana
att ha chefer;
På jobbet, på föreningar
I politik
Till och med... hemma
Beroende av vilken slags arbetsplats
Det har sin egen betydelse.

På de flesta är de,
Svarta, vita, blondiner, mörka
Kvinna eller man
Stora, tjocka, smala
I alla fall,
Alla är chefer

Den brukar vara på en olämplig tid
Som en katt smyger sig omkring oss
Det räcker att snoka
Och det var det som de väntade
För att sparka folket eller...
Bjuda på en varm kaffe.

Chefen kan vara
Duktiga, snygga, elaka,
Stränga, tråkiga, egoistiska

Chefen delar jobbet
Kontrollerar jobbet
De gör oss nervösa

Deras blickar liksom taggar krossar våra själar
Men,
For de mesta
Strålar deras blickar trygghet och värme
Som solstrålarna vid gryningen.

En chef ska vara...
en vän, en kompis
dem som med sin synlighet
erövrar våra hjärtan
och inte tvärtom

Chef
Känner du dig som en chef?
I alla fall
Inte jag.

José H Romero

Jordens barn

Himlen, den är blå, havet likaså,
Berg och dalar lyser grönt!
Våren kom till Wien;
Oslo har det kallt.
Solen skiner överallt!
Hösten strör sin charm.
Sommaren är varm;
All den mångfalden till för oss!
Du kan stanna kvar eller resa bort;
Styr ditt öde, kort och gott!
Ljubljana, Stockholm, Washington,
I Sydney och Moskva,
Pretoria, New Delhi, Rom –
Där trivs man mer än bra!
Vi är rätt lika, jordens barn:
Med kärleken vi föds!
Vårt hem är där vi råkar bo,
Och människorna möts!
Himlen, den är blå, havet lika så,
Berg och dalar lyser grönt!
Du kan stanna kvar
eller resa bort,
Styra ödet, kort och gott!

Augustina Budja

Man's Dream

a man has found his equal
he isn't quite sure of the sequel
in a dark world and wide
his soul may abide
alone unquestioned unequal*

until he finds another soul
alone as his and unequal
which would take him along
through the world's giddy throng
mutually seeking a goal.

stormnatt

det gungar och skakar
rasslar och tjuter i rigg och tåg
vid varje våg
där sida vid sida tätt vi låg
det gnäller och knarrar i fendorar och bord
ylar och viner i vant och stag
och inne i lampans matta sken
där ligger jag
medan fallen slår
och havet i dyningar
hävs och går

Ingmar Heldsdörfer

* lacking fulfilment

*

Livet är som en pose
Nej, livet är som en påse
tomt och innehållslös
om man inte fyller det med något
nå' gott
ja Gud
och livet är inte tomt
och innehållslöst
för livet är Gud
Det är inte ditt ego som är livet
som dom med makt intalar sig
fast makt är en elak manipulation
och illusion
Söker man meningen med livet
hittar man mycket intressant
och till slut
finner man Gud
för Gud är själva livet
Gud skapade oss
och han håller fortfarande på att
skapa oss (skapa liv).

Mikael Samuelsson-Levenhagen

*

I believe you are carrying something inside you
Something you want others to hear
A feeling, a thought, a fantastic idea
Or a secret you are willing to share

Perhaps you have fallen in love with a word
A word that you feel is true
Print it down and say it's from you
Maybe I will fall in love with it too

Tina Runa

Lust

Garderobskvinnan lurar i mörkret
Håller handen med trollet
– Vem kommer över min bro? – Jag ska inte äta upp dig!
Garderobskvinnan torkar sig om munnen... mätt... belåten
för stunden... Håller handen med trollet...

Sträckan mellan dig och mig kunde inte vara längre
Den är närmare
Gummibandet sträcks och snäpper tillbaka
Gör ont när det träffar
Men så vad jag vill det ska träffa!
Hårt, Precis, Direkt, Där!

Kallt, Varmt
Ljummet... kallt och sen varmt...
Leken fortsätter tills vi träffar varandra
Mitt i hjärtat
Kramar varandra för att inte någonsin släppa taget
Kallt, varmt, varsamt.

Lena Jansson

*

Som en katt är jag

Eller hund

Eller bebis

Tittut!

Du är där – jag njuter Du är borta – jaha Tittut!

Du är där – jaha

Du är borta – jag njuter

Petter Lofström

Återförening

Skrattloppor hoppar från den ena till den andra.

Minns du?

Vi minns till och med gångerna vi inte var med.

Vi pratar oss blanka med ofullständiga meningar. Rattar in våglängder så de ska stämma.

Överens.

Hemliga klubbar och baklängesspråk.

Vi pekar vart vi är på väg. Sedan pillar vi hål som är glömda och borde så förbli.

De sprider dofter som gör nysningar.

Vi har varit och vi har gjort.

Faxat fascinerande brev. Väntat på svar.

Matrester hänger på hakan.

Det finns alltid en joker i leken. Hon får resten att knipa munstreck och tänka att livet är bra orättvist ändå.

Avundsjuka puttrar i munnen. Så hon blandas bort och hör inte hemma och hon lägger sig i en pinglande klädhög och önskar att livet var någon annanstans.

Vi släpper aldrig blicken och ler träningsvärk.

Vi kramar oss varma och lämnar pussavtryck på kinden.

Vi gör det snart igen, säger vi.

Sofie Samuelsson

Musica

Enhet söker och
längtar musiken
Strängar vibrerar
i toner med klang
Ackord i skönhet
formar helhet
fyller rum där väntar
Knyter nya band

Tiden fört livet
till skifte i nuet
Plikt släppt grepp
om tjäna i krav
Stigar äventyr många
väntar nyfikna steg
Strängar vill mer
Dansa och vara
Vibrera med dig

Anslag i kraft
ur känslig hand
Magiska gåvor
lyfter känslor
ur bojors band
Harmoni glädje
nu är guidens roll
Tiden vill mer
med dig

Anari Jarl

Tandsjöborgs liftning på Mars

Oskar Andersson var född i Vladivostok 2084 och försvann spårlöst i San Francisco 1906. Det året var där en stor jordbävning som nästan förstörde hela staden, men Oskar Andersson dog inte. Bland Oskars många egenskaper kan nämnas som den kanske främsta att han var en övermänskligt briljant elgitarrist, och när han spelade förvandlades träden temporärt till champagneflaskor. Människorna blev gudar och gudarna blev människor.

Oskar Andersson blev som mest 10000 ljusår gammal. Under den tiden hann Oskar med mer än man skulle kunna tro. Han skapade bl.a. ett Frankensteinmonster, men monstret förstörde inte Oskar utan lärde honom istället att spela elgitarr så enormt som Oskar gjorde. Frankensteinmonstret, som Oskar döpte till Tandsjöborg, hann med hela 20000 ljusår innan det flög på vattenskidor till Mars efter att ha startat från en motorväg vid Oakland, Kalifornien. Men Oskar Andersson gjorde mycket mera. Tandsjöborg tog i själva verket bara 3 ljusår och 4 månvarv att tillverka och planera. Och när Tandsjöborg var gjord så visste Oskar genast direkt hur man skulle spela elgitarr som en gud. Genom sin blotta existens lärde Tandsjöborg honom det. Men då Oskar var en gud kunde han ju naturligtvis göra allting. Och då gjorde han det.

Sedan frågade Oskar Tandsjöborg vad han hade gjort de 10000 ljusåren innan Oskar hade gjort honom.

– Åh, svarade Tandsjöborg. Då liftade jag runt på Mars och diskuterade naziTyskland, aztekisk trepanering och ryska rockstjärnor under Stalin med de statliga marsianska cirkusartisterna. De hade ett helt nytt och fascinerande sätt att se på inkomstskatten. För att inte tala om deras öl och vin. Marsiansk champagne, det du, det levde jag på i 19000 ljusår. Sedan levde jag på marsianska hamburgare. De är bättre än till och med McDonalds. 19000 ljusår marsiansk champagne

och 1000 ljusår marsianska hamburgare. Då var man rätt mätt. Och att sedan bara ha tillgång till McDonalds hamburgare, du kan bara inte föreställa dig hur förfärligt det är.

– Nej, vad intressant, svarade Oskar. Jag skulle också vilja lifta på Mars. Men hur kommer jag dit?

– Åh, det är lätt, svarade Tandsjöborg. Det är bara att lifta på vattenskidor från Oakland. Men ställ dig nära Berkeley Campus. Efter 5 minuter garanterar jag att du är på väg.

– Då sticker jag då.

– Ja hej då och lycka till.

– Självt drar jag vidare till New York. Vi ses i september. Och så liftade Oskar Andersson på vattenskidor bakom ett jetplan till Mars

Ernst Marlboro

Dåtid, Nutid, Framtid

Allt blandas och rörs ihop.
Smetigt, kladdigt och förvirrat!

Fort, fortare! Sen stopp!!
sen igång igen...

men degen måste kavlas ut – av dig och mig.
Vi måste hitta russen!

Vi måste forma framtidens längd tillsammans.

Elisabeth Gustafsson

Liebensraum

Ich heisse alles
Aber Sie fühlen sich wie die liebe
Ich bin der Autobahn der Leben
Aber unter Berücksichtigung kleinen Straßen
Warum tun Sie es, wählen Sie Bettelschale wenn,
    Sie die Krone zur Verfügung steht?
Haben Sie Angst, dass ich verletzt?
Du weißt, Seiltänzer die Angst vor dem Tod zu sterben

Ich kenne alle
Und sie alle glauben, sie kennen mich
Aber sie wissen nicht einmal, sich
Sie denken, sie trinken Saft Wunder
Aber es ist einen Abkochung i n ihrem eigenen
    Hinterhof Angst
Und es ist keine
Um einen Traum bauen

Ich stimme nicht mit der Zeit ändern
Für die Zeit sich wandelt mit mir
Jede Person, die ich treffe
Denken Sie sehen die Schmetterlinge und Blitze
Aber was sie sehen, ist sie gerade
Die besten von ihnen
Es muss nicht sein Leben verändert jedes Mal
Aber es ist das
Liebesraum ist Lebensraum
Und es ist wahr

Arvid Svenske

Trollpacka

I bageriet ber hon om
en valnötsfralla,
bakad på surdeg
i stenugn.

Hon får en mörk bulle
med en skorpa som
förefaller hårdgräddad,
men det går ändå
förbluffande lätt
att sätta tänderna
i brödet.

Hon tuggar frallan
med välbehag
och viskar
gång på gång
besvärjelsen;
*mätte det gå
likadant med dig,
din hårding!*

Hanna Sijaric

Have a nice day now

Have a nice day now.

Nötta, fransiga fraser gör stegen lätta

längs minnenas avenyer.

Ett liv jag klädde av mig

ekar mot bruset.

Ett bo blev obyggt här,

en ovattnad kärlek söndersmulades på Astor Place.

Nu håller jag äpplet framför mig,

ser dess skimrande hud.

Den hungriga, nyfikna ännu lika vaken,

nu med en ostruken krigare i handen.

Sonen förförd.

Manhattan sträcker sig mot mörkret i gyllene rustning.

Solen stiger över östra floden.

Have a nice day now.

Görel Crona

*

I.

Månen är full och upplyst som ett tornur.
Jag hör bestick slamra som om visarna faller ner.
Molnet som försvann under dagen
stiger nu ur vulkanen

2.

Jag ligger på sängen med fötterna i havet.
Det sker plötsligt.
Jag är inte här ännu.
När jag slog upp dörrarna
rullade vågorna uppför toalettspiegeln
Nu ligger jag på enkelsängn med fötterna i havet.
Ön heter Ischia.
Brösthåret grånar.
Månen går upp mellan benen.

3.

Moskitonätet hänger kring madrassen
släpar i golvet, vitt med brodyrer som en brudklänning.
Fin.
Jag ligger under den och tittar uppåt.
Ingen brud.
Höfterna är en bamburing.
Skötet en upphängningskrok.
Den här brudklänningen håller myggen ute.
Takfläkten skovlar lojt och får den att bölja.
Efter tal blir det dans.

4.

Det händer absolut ingenting.

Jag tar branten upp till byn.

Det blir läskigt brant.

Varje byggnad kommer emot mig svart av regn.

En gruvort av våta.

I regnvattnet rullar stenar förbi.

Inget händer.

Ljus är riktat uppifrån på allt som saluförs.

Inget vill jag ha.

Ingen kvinna.

Plötsligt saknar jag lem.

En byggnad imponerar men det skiter jag i.

Allt är mycket fult.

Ernst Brunner

Min fru förstår mig inte

Min fru vet att det inte går över.
Väljer att acceptera.
Låter mig hållas.
Lider inte. Bara suckar.

Jag älskar en annan.

Hon, den andra, är ingen ungdom.
Ändå tar hon emot mina ögons kyssar.
Sväljer dem.
Låter sitt mjuka skinn smeka min bak.
Alltid lika villkorslöst.

Vad jag än gör strålar hon, den andra.
Ett crescendo av blixtar bländar
när jag ser henne i solen.

Ibland får min fru vara med.
Motvilligt, till en början, blir även hon smekt.
Till och med lite förförd.
Men hon, frun, förstår ändå inte min kärlek
Säger; hur kan du älska en gammal bil?

Henrik von Koch

A Mighty Fall

It was close to dusk when she saw him
Moving steadily against the crowd
Focused, always focused, looking straight ahead
He never looked back.

She had tried to keep her distance
Only to stumble at the crossroads
That's when he had peered into her soul
And saw what lay there.

The ground was shaking beneath her feet
The clouds above began to turn
He walked on
Never once looking back.

Gleaming, like a moonstone in the rough
He shone so brightly
Could it be that she could not see
The sparkling of her own light?

Could she have been his *Aphrodite*?
The *Echo* to his *Narcissus*?
It was never in doubt, that it would come to this
His star had always been too far out of reach.

Dawn Weston

Första gången

Det var inte
första gången
jag såg Dig min älskade.
Det var inte
första gången
då jag med Dig pratade.

Men det var
första gången
när det underbara hände
och den allra
första gången
jag inom mig kärleken kände.

Det var
första gången
när allt såg så vackert ut
och första gången
då jag ville
att den aldrig skulle ta slut.

Det var
första gången
jag skådade lyckans hav
och fick
den stora kärleken
utan några krav.

Seija Silvennoinen

Kärlek

Hon kom som en vind
förtrollande ökenvarm
in i mitt fattiga ungarliv
med sammetslen persikokind
och en blomstrande barm
gav hon livet ett nytt perspektiv

Vi låg på grönskande äng
och njöt av berusande lycka
och trodde ej annat det var
än vår egen himmelska säng
som änglama hängivet smycka
åt ett älskande par

Och visst trodde vi två
att vi skulle kunna lösa
livets svåraste gåtor
men Du kunde aldrig förstå
att på Dig jag blott ville slösa
bort mina skönaste håvor

Det tog ett hastigt slut
Du fann en annan vän
och det kan ingen fördöma
Själv måste jag också gå ut
för att önska och glömma
och kanske finna lyckan igen

Livets mening är så svårförklarad
aldrig någon klagan hördes
var det blott ett tidsfördriv
Den frågan lämnas obesvarad
men glädjande nog ej förstördes
en nyfödd harmoniska liv

Bertram Afzelius

Vi är så konstiga så vi kan inte vara ihop
och det finns så många sätt att säga det på

Placera en kudde mellan oss
eller ett annat hinder

Skrik att:

Det här går inte!

och tystna sedan

Så går jag hem

förnärmad

i oktoberkvällen

Eller du, som aldrig ville se mig igen

Alltså: Inget mer

av det underbara

Men jag undrar:

Att kasta lera på min fot

Vad är det?

Ilska och avund och allt det där, javisst, jag förstår

Men jag kastar inte lera

på din fot

Eller bara tystnad

inga svar

där bortifrån

på andra sidan havet

Det är ju också en variant

Linus Rispling

✱

En diamant
är en diamant
en människa
är en människa

man blir hård
utav trycket
man blir slipad
av erfarenheten

Hans Eric Jarnbo

Huldas plåga

Den gamla Hulda blev förargad på grannens tupp,
hon planerade länge att göra en kupp.
Han festar på natten till gryning han gal,
det hörs i hela byn och skogiga dal.

Hulda kunde inte sova för all hans sång,
Hon tog genast fram sin batong.
Tittade genom fönstret och räven såg,
som smög ifrån dalen till hönsens gård.

«Nu ska det bli ordning på gården minsann
när jag släppt in skogens tyrann.»
Hulda gladda sig och sprang ut i nattlinne i pastell
Då började på gården slagsmål och skräll.
Ställde sig intill nyponbusken att glädjen se,
grannen Rosita öppnade fönster hojtade «jee!».

Rosita sträckte sig på fötternas tår,
vrålade mot eländet där hon står.
Med hela kraften skrek hon och viftade med kvast,
ville att den fräcka inkräktaren skulle bli fast.

Kvickt vände sig Hulda för att inte bli sedd,
men då var skadan redan skedd.
Nattlinnet fastnat i taggar på busken runt,
Hulda blev genast av med plagget tunt.

Rosita funderar: «Vem släppte in denna lilla jaguar,
och vems bitar av skjorta på busken är kvar?»
Gården blev full med rabalder och katastrof,
att utreda detta krävs den duktigaste filosof.

Räven smet undan, blev riktig skrämmd.
Kommer inte tillbaka, det blir ingen hämnd.
Den stora tupphjälten gol än idag,
Hulda får lyssna och ångra sitt misstag.

*

People's Writer of Mongolia,
State Prize Winner

Why leaves on tree swarm under feet?
Why fish swimming in water is fried on fire?
When occurring time every thing comes in land
Even paper enlivens and becomes sentence of punishment

* * *

Vodka drags further
    when one thawed little
As if seems happy
    but it turns torment
The lion woke up in chest just yesterday but
in the morning it turns mouse
    and dies in heart

* * *

– Oh rever and mater, why thou always flows
    hurriedly and noisily?
– Sometimes i stop my current and freeze
– Why?
– I intend to give people leisure
    to think of me

Sharavyn Surenjav

Doften av pion

Hon fick som hon ville. Pionbegravning. Katarina kyrka 28 april 2010. Då tog pionerna slut i Stockholm. Det är första hösten sedan 1924 som hon inte har en adress. Det är stundtals ofattbart tomt. Men när man dör lever ju kroppen vidare. Den kropp som bor i själen. Så är vi, fastän många, en enda kropp.

Det är klart att hon skulle ge sig till känna. Det tog ett par nätter. Sedan var hon där och berättade om sin nya belägenhet såsom död. Eller vad det är som hon är? Hon var i vart fall nymornad, lite förvånad över sakernas tillstånd, men glad, frisk, full av liv. Vi satt och dillade som vanligt. »Jag vet, du samlar ihop alla mina böcker och ger ut dem som en enda JÄTTEBOK, mycket tjockare än Johan Jönssons alla fettböcker tillsammans!» »Men hur smällfet skulle inte den bli? Du skrev ju bortåt 70 böcker medan du levde!» »HA HA, ja just det, men publicera en intervju med mig då – nu som död – vilken strålande idé!» »Jomen du kan ju tänka dig hur bra det skulle gå när jag försöker sälja in en intervju som Kerstin Thorvall ger EFTER sin egen död...».

Där – tar hennes pärlande flickskratt över – så till den grad porlande högt och länge att jag vaknar och hör skrattet studsa mellan mina sovrumsväggar. Kära Kerstin, i »Den lyckliga kärleken» ber du Gud om att »få dö som en pion. / Slarvigt och snabbt / med alla bladen som faller på en gång / bruna och skrynkliga i kanten / och så oerhört trötta . // Från överdådig, vidöppet liv / rakt in i / den definitiva döden på gruset». Så blev det inte. Men du fick din pionbegravning. På din ära. Som du själv tecknar den (i samma bok som ovan): »Det ska vara fullt av dom / så att man inte ser / kistan / och den söta, tunga doften / ska komma prästen att tystna / och psalmerna / medan min själ blir till en blå fjäril / som fladdrar iväg / för att röra din kind / ibland kors och bland snäckor små!». Amen.

Karl Johan Rahm

Vad gör vi nu?

Jag hade jämt göra att hålla mig för skratt
Jämt göra att hålla mig för skratt

* * *

Får jag något till livs?

Som sagt var ...

Vilken dag är det idag?

Är det söndag?

Nej det är måndag.

Jasså är det måndag!

Jaha jag trodde att det var söndag. Jag tyckte att det var så tyst. Inga bilar som kör förbi utanför.

Vet du hur gammal du är?

Nej, inte vet jag väl det. Men jag måste väl vara minst 60.

Du är 97 år gammal.

Är jag 97 år gammal! Näe, menar du det.

Sagt var ...

Ha ha ha!

Lina Berglund

*

När jag såg dig
var jag rädd att prata med dig.
När jag pratade med dig
var jag rädd att hålla i dig.
När jag höll dig
var jag rädd att älska dig.

Men nu när jag älskar dig
tänker jag aldrig släppa dig!

Miranda Matti

Klädningen

Ovisshet, spänning,
variation, mystik, trygghet,
fantasi och lekfullhet

så är den kreativa
relationens byggstenar
stenlagda

fastlagda och murade
belagda och grundlagda
med kärlekens

trygga klädnings ömhet.

*Kärlekens relation utvecklas kreativt
om den kläds med fantasins lekfulla dräkt.*

*Fantasin är släkt med drömmen,
drömmen om den fulländade relationen.*

Du gläds när du kläds med kärlek.

Bo Göran Nilsson

Mötet

Fragment av evighet
dold i tidens krusningar
Ännu bara en möjlighet
Först i mötet med dina uttryck
blir livet liv
genom resonans
i erfarenheternas matris

Rune Östensson

Mysterieplats

Människor
som
lyckats
skaka av sig
sina
skuggors
förlamande
kokonger
samlas
vid
vägkorset
där horisonten öppnar
sina blombblad
och färgen avslöjar
sitt ursprung,
där solen och månen
besjålas av samma sken
och regnbågens början och slut
möts i en ädelstenslysande cirkel,
där vinden vilar i sig själv
och vågorna inte lyder under ebb och flod,
en plats där själen lämnar
vardagens gråa sten och svävar
berusad av sina egna vingslag
över
de stjärnklara
djupen
i sitt inre
universum.

Ur «Mysterieplats»

Per-Magnus Eliaeson

Mannen

Ett regnmoln täcker himlen Lämnar inga spår
av det förflutna. Horisonten saknar sitt sträck.
Regnet, diset gör sig omöjlig att behagas.
Vägarna har smält ihop med marken. Bara
minnen kvar. Bara askan kvar från det som var.
Bara mannen kvar med ett regntäcke, en utsliten sko
och ett foto.

Träden är nakna. Gräset färglöst. Havet är grått
som om dess själ har förgått. Ruiner, konturer
av det som en gång varit. Det som ännu växer är håret på
mannens huvud.

Han vandrar utan mål. Utan ambition. Benen
säger ifrån. Men vägrar ge vika Huden är förtorkad.
Magen hungrig.

Tystnaden gör ont i öronen. Det är som de har
tappat sin funktion. Rösten förlorat sin uppgift.

Vid kanten av det som en gång varit slår
vågorna aggressivt i klipporna.
Det är dags nu, viskar mannen. I litet hopp om
protest. Till det som en gång varit naturen.
Tystnaden besvarar honom. Försäkrar honom.
Ena foten stampar långtansfullt i luften.
Känner nästan vågorna som slår.

Han ser på fotot av flickan som en gång levte
men nu är precis som havet, träden och gräset.
Flickans ögon läggs i minnet en sista gång.
Innan han låter havet sluka det.

Döden är bara början. Viskar han
Innan vinden slungar hans tunna kropp. Från marken.
Ner mot klipporna.

Flickans ögon. Det sista han ser innan havet tar emot
honom som sin egen.
Döden är bara början.

Sandra Trankell

Kejsaren

Fågelsträck och hindar,
de flyr för sina liv.
De vill komma undan kejsaren
och drevets snabba kliv.
Med breda ben och blodet blått
slänger han iväg ett skott.
Han fäller allt som han vill ha
och sen äter han sig mätt.

Vid lägerelden samlas dom,
Kejsaren och hans drev.
Bytet det blir furstelikt
och alla får sin del.
Någon stämmer upp en sång:
Ur svenska hjärtans djup en gång
En samfällid skål och några till
Och sen så blir det natt.

*Hjärtat slår och tiden går,
den väntar inte längre.*

Men natten är förtrollad
och mörk som djävulssvett.
När kejsarn vaknar upp igen
är hans trogna följe väck.
Elden den har brunnit ut
och kejsaren tvingas till beslut
Det är dags att blicka framåt nu,
det är dags att vända blad.

Men timglaset det läcker
och snart så är det tomt

Ute ylar vargarna
och drevet vänder om.
Höstlov faller ner på marken,
stormen slår omkull monarken.
Han reser sig och raglar till
och kronan faller av.

*Hjärtat slår och tiden går,
den väntar inte längre.*

Du står och bakar brödet
som om ingenting har hänt.
Men ute händer hemska saker,
de klär av vårt monument.
herresäten, jakt och gårdar
anständighet, frack och ordnar.
Ingenting ska finnas kvar
när leran fryser till

Ceausescu tar till orda.
Han står på sin balkong,
samma tal som kejsaren.
Men allt är till förfång.
När drevet väl bestämt sig
och vänt sig mot monarken själv
händer samma sak i Bukarest
som i Hunneberg

*Hjärtat slår och tiden går,
den väntar inte längre.*

En Ceausescu

Förtvivlans tysta skrik

Virvlande luftström av eter
pressar sig ner i strupen
blandat med doften av sommar
en sommar hon aldrig ska glömma

Väggen kommer alltför nära
en vägg av hård ibland mycket hård
hon är bara barnet
med linfärgat hår till axlarna

Hjärtat dunkar hastigare
flämtande flåsande andhämtning är
någon annans fast hon tror det är hennes
hon är ju bara barnet

Handen är mjuk och len
håret som mjukaste sammet
hon plockar blommor på ängen
hennes ögon ser det vackra

Hon är bara barnet
hon som redan sett allt
som sett allt ont en enda man kan göra
inunder hennes ljusblåa frottétrosor

Det vilda förtvivlans skrik har tystnat
över vida gula betesfält
hösten kom så hastigt på
sommaren dröjer för alltid kvar i barnet

Doften av det saftiga friska sommargräset
synen av högt flygande svalor mot himlen
åsynen av de vackraste blomster
för alltid sammansvuret med detta tysta skrik

Det tysta skriket i den milda sommarnatten
det av vild förtvivlan komna tysta skriket
vilket blev till en sång om längtan till våren
till hösten och vintern men aldrig till sommaren

Eva Åberg

Ord i koma

Dom ligger där
alla på rad
ensamma
utan sammanhang
alla har en inneboende
kraft
latent
Nu
är var och en
i koma

Ett ord
utan början
utan slut
halvdöd
Bokstavskombinationer
krypterat obegripliga
i kuvös
förtidigt födda
bokstäver
ordaembryon
skadade
och utan syre
en och en
ord som ännu inte
blivit hela
kommatecken
komaord
ord i koma

– Nuså, nu kommer
syster och tar
ordtrycket!

– Du har inget fel,
säger hon, du är
ett normalt ord,
om än lite felstavat!

– En liten Sepofantablett så annars...
så slipper du koma igen!

Stefan ViljeHAMMAR

Ta det med ro

Fasar för hettan
Fasar för stanken
Fasar för att gå på banken

Väntar på bussen får inte tappa lusten

Förlorar tid
Försvinner i mängden
Försöker hitta balansen

Orkar inte tänka
Orkar inte planera
Orkar inte mera

Ritsch ratsch autoriksha
Där satt en liten gatuflicka
Snipp, snapp snut en liten ficktjuv blev fast till slut

Ta det med ro, de hade i alla fall ingenstans att bo

Fasar för hettan
Fasar för stanken
Fasar för att gå på banken

Cristina Spitzinger

Tyllkjol

Minns du vår spiraltrappa av vassa rakblad som ledde upp mot vår himmel? Jag skriker ut natten i mörkret, behöver få tömma mina förgiftade lungor, bara för en minut.

Jag krossar porslin, andas för fort och jag dansar på glasskärvor. Blod, från nakna fötter lämnar tunga spår i historien.

Minns du, våra glänsande cyklar, och våra skadade kroppar? Det var marinblått med hundtänder i sicksack, när droppen i ditt hjärta rann över, och jag förblöder långsamt inombords medan du våldgästar mitt medvetande med dina stavelser. Hettan från din kropp, ja det var en gång i ett helt annat liv.

Minns du jorden under mina målade naglar, jorden i mitt hjärta? Du sa en gång att jag var ditt allt, men dina ord räcker inte alltid till.

Kärlek växer och blommor, den förmultnar och dör. Och när lamporna tänds igen vänds allt upp och ner. En kall säng mot ett varmt betonggolv, lågans hetta i munnen när du tränger dig längre ner i min hals.

Och minns du, skärvorna av vår krossade spegel? Eldsvådan med fläderblom och granathjärta. Du berättade en gång att tyllkjol, det var en annan mans förälskelse. Medan du dansade bland tomma själar, och älskade utan känslor. Men nu är det jag som dansar i tyllkjol, för att behaga lättfångade män. När jag inte längre kan höra mina egna andetag.

Denise Fernström

Orden jag letat

Orden jag letat
som människor retat
kan jag värna

väldiga krafter
med märgfulla safter
de som spjärna

emot och ropa:
»Kom! kom allihopa!»
Läs dom gärna

orden jag formar
när tankarna stormar
i min hjärna

ger under vingar
en kraft som sig svingar
mot en stjärna

som vägen visar
då vinden isar
min lanterna

Roland Granath

När Gud

När Gud hade rakat av sig skägget
blev han mer förståelig
Skägget hade liksom hindrat insyn
till allt det han stod för
Helheten blivit naggad i kanten
av allas »denna den Rätta Vägen»
Tvivlet nådde inte ned på botten
att det kunde ta ett steg upp till insikt
Att fastna i skägget
är en bokstävernas tyranni
Trygghet är inget nitande fast
är en vilsam rörelse
i sandans med Urljus kraft

Vilan mellan vingarna
av det icke som födes
och det som icke dör

Carinne Löfgren-Williams

Potäter.se

Liten potät jag sätta vill
här i mylla, så rik och sol så god
där regnet faller friskt och tåren rinner till
kan tänkas en gång en välsignad jord.
En potät skulpteras ju som av lera
och en potät blir snart till flera.

Här i denna vackra hage
där gamla björkar viska till de yngre
om vad just den och den till den andre sade
ja, om varje kärleks ristna möte
blir hinken, märkligt nog, både lättare och tyngre
Bär daggen här på ett magiskt löpe?

På en potät kan man leva länge
fråga de som levt, på jord och sand
ja en potät, en enda, kan rädda liv
fråga de som vet, det är säkert sant
Hur kan då jag allt det här så säkert veta?
Det fick jag lära av min barndoms viv
en sommarnatt gick jag bara ut och fråga
och fick svar av björkens hänge.

Olof Lagerhorn

Melodi

Är ett av de vackraste ord som finns
Det är
många som har rullat
tungan kring det
på massor av språk
en melodi uppstår i harmoni med sej själ
hemlig eller öppen
glad eller sorgset glad
som om lidandet och glädjen hade något gemensamt

Yta

Vi skrattade åt pinjen
Som man skrattar åt ett lustigt djur
när flera kottar i rad
knastrade till och öppnade sej
Ett så ljudligt, djurlikt beteende
från en växt
När folk som står på tak och beskådar omvärlden
blir beskjutna, då är det krigstider.
Om vi rör oss försiktigt och talar tyst
kommer turturduvorna till terrassen och hälsar på.
En dum hund skäller när det är varmt.

Carl Etzler

Öppna dörrar

Öppna själens dörr lite på glänt.
Öppna hjärtats dörrar, om du vågar.
Släpp in ljus i dina mörka skrymslen och vrår;
tänd en lampa, skratta.

Det finns dörrar som inte syns,
men som ändå finns.

Den största dörren av alla, är den mest fördolda.
När du står framför den och knackar kommer du att
få svar.

Det är dörren till Evigheten.
När du står där och inte längre känner dig liten,
kommer du att kunna passera genom denna stora port
och möta Livet som det är.
Du styrs inte längre av yttre problem utan av inre
sanningar.

Verkligheten är inte den som vi föreställer oss, utan
den som uppenbarar sig för oss minut för minut, i varje
stund, hela tiden.

Verkligheten *är*, och det kan vi också vara.

Maia Zelenita

★

lilla fröken Skogsmus
tittar på månen
suckar och minns
alla ljuva stunder
med skogsmusen
Hannes

i solbelysta gläntor
lekte de tafatt

Pia K

O, vad jag älskar dig

Vad du är vacker!
Du sträcker dina kraftiga armar mot mig
jag känner din närhet, din styrka.
Du ger mig ditt lugn,
en behaglig känsla fyller mig i Din närhet.
O, vad jag älskar Dig!

Vad tänker du på?
Hur långt tillbaka sträcker sig dina tankar?
hundra år eller kanske tusen,
berätta, viska i mitt öra stilla.
Fyll mitt hjärta av ditt liv, jag ber!
O, vad jag älskar Dig!

Stark, savfylld står du,
stadig när jag sitter lutad mot Din stam.
Ljudligt hörs Din krona rassla,
min blick höjs mot din täta grönska.
Du ger glädje och trygghet åt mitt liv!
O, vad jag älskar Dig!

Kjerstin Krantz

Under vinrankan

Vad finns att veta

inte mycket

säger jag och spottar tuggtobak mot fulfurun

kanske är jag en gammal sjöfarare som balanserar, parerar
eller en lokförare som lägger örat mot rälsen

eller så är jag bondmorän som mjölkar spenar
torra och ömma
för de törstande barnen

möjligen en av de bönder som drar band på åkern
natt efter natt
för du vet väl att det som rör sig kan inte frosta sönder

kanske är jag en grönlänning som ser de sista skeppen fara
för vem vågar komma
när is längtar bog som barn längtar spring

eller så är jag långt innan och efter
då vinrankor prunkar
kring Avalon

igen

Lena Krantz

I+I=2

Du tappade dig själv i en älv av folk och stress, fick tristess där jag försökte ge inspiration till att vilja vara. Som fångade i en snara i en skog var det inte du som log, men förstod att det enda sättet att komma vidare på var att vara sig själv och hitta sig själv. Du är du och jag är jag kan ju alltid vara en bra början. Vilja, välja och våga vara tillsammans kan ju möta motgång när det inte finns en gemensam vilja att nå något tillsammans. För om man går vilse i någon annans värld blir tyvärr inte världen vackrare. Här kan vi istället vara varandras fackelbärare för att upptäcka det vi inte visste om oss själva. I själva verket kanske vi ville utvecklas tills dess att vi blir bättre på att mötas, istället för att stöpas in i stereotypa roller. Ärlighet håller bättre i längden och att vara en i mängden är inte hur någon vill känna sig. Så när jag är jag och du är du har vi en bättre utgångspunkt, eller hur!

David Jemsby

Min egen Åsikt

Från hemmet söderut har jag som oftast min Åsikt åt vänster, sakta under fundering och framåtskridande så blir min Åsikt mer tydlig och inte längre åt vänster, mer rakt på inte velig eller så. När jag tar första steget upp på den lilla träbron har jag snart min gamla åsikt bakom mig, har jag brott är bytet lätt och nästan omärkligt, ny Åsikt snabbt och enkelt som en hamburgare i drive in. Men idag med tvekan går bytet av Åsikt sakta jag vill nog inte vända ryggen åt det gamla, jag ser med förvåning att något på högra sidan ristats in något i det gamla broräcket, flisorna efter kniven stack fortfarande ut, SD was here. Omtumlad och lite vacklande om insikten ... att någon gjort Åverkan med sin Åsikt, jag ställde mig mitt på bron mellan de två Åsikter jag så ofta dragits mellan, kände att något slog mot brons träpelare under mig, Ågren kom flytande med strömmen, vattnets ljud viskade följ med. Ågren fastnade lite nedströms på den höra Åsikten, fylld av kval tog jag mig ned mot den gren som verkade fylla hela strömfåran, puttade ut Ågren, lättad såg jag den flyta vidare runt kröken bakom träden och försvann ur min Åsyn. På hal och darrig stig tog jag mig tillbaka till den bräckliga konstruktion som över byggde mina åsikter. Snart och lättad lämnade jag den ena Åsikten för snart även vända ryggen åt min egen Åsikt, Ågren tänkte jag är ju inte mitt problem längre utan andras med egna Åsikter, eller så strandar Ågren på nån annans strand. Lugn och närmade mig Åsikten på ett högre plan, på väg norrut har jag Åsikten till höger lugnt lunkande och behagligt omedveten om den förändring som skett.

Till Åminnelse av mina Åsikter

Burik A-crona

Bussresan

Väntan
Bussen kommer
Biljett fram
Knuffar efter plats
Bland parfymdoft
Och otvättade armhålor
»Gå längre bak»
Hittar fönsterplats
Som bjuder på
Filmiska bilder
Utan ljud
Bussen stannar
Framme
Känner min övervikt
På vägen till
Den väntande
Friska luften

Perjöns Larshansson

Tidningsbud i Huddinge centrum

Fångad i en labyrint som Minotauros.
Sökande i det kompakta mörkret,
fungerande glödlampor saknas på många ställen
i Huddinge centrums bostadslabyrint.

Ser en bostadslös man som drar en tom shoppingvagn
i mörkret på en av de upplysta innergårdarna.
Han passerar mig i natten,
med blicken fäst i den jordbeströdda marken
som ännu ej har asfalterats.

Upp och ner i trappor,
väskan överfylld av tidningar.
In och ut genom portar som en jagad främling,
och så det oändligt tysta och övergivna torget,
med husväggar bärande citat av Karin Boye som omväxling,
och alla torra rasslande höstlöv som färdas i den iskalla vinden.

Sigvard Lätth

En kyss till Lovisa

Om det fanns
något att säga,
om jag hade anledning
att skriva det där
som formade sig
bakom mina ögonlock
och rann fram
över dina läppar
som en kvävd fråga
och ett uttalat löfte
Om det fanns
någonting att säga
Du är en kropp
halvt dold i vattnet
som en krusning
på spegelytan
Vi darrar lätt
när vi rör varandra,
vi faller djupare
in i varandras hjärtan
och omsluter
alla våra känslor,
hela våra sinnen
Om jag skulle falla nu
och inte resa mig igen
gör det ingenting
för jag ska hålla kvar
värmén i din famn
Om jag hade haft
något att säga
skulle jag viska det
i ditt vackraste öra
med min ljuvaste röst
Men allt jag kan ge dig
är en kyss

Erik Wikström

Naglarna växer

Naglarna växer varje dag
Håret och skägget likaså
Tårarna som emellanåt rinner ner över kinderna mina
samlar jag i en liten, liten brun flaska med svart skruvkork på
Den tar jag fram varje julafton
Luktar och smakar dess sälta
Efter hand kommer nya tårar och kroppsvätska
Känner hur allt liksom bubblar fram ur mitt inre
Tillsammans med all saliv, host och snor
spottar och snyter jag mig dagligdags
ur all smörja, på gatan, i toan, i badkaret, i handfatet, i slasken, i
skogen, ja överallt!
Till och med på nyanlagda gräsmattan på fina Nytorget! Fy
dig Svante! Skäms som en gammal hund!
Men jag spottar aldrig i glaset, jo, ibland, men då är det kris på
riktigt!
Men regnet sköljer bort dessa kroppsvätskor
Spotta aldrig trottoarer bästa medborgare!
Utan spotta loskan på gatan
Där bilar åker och skitar ner våra liv och lungor!
Man blir ju inte tyngre längre, nej man krymper tills man är en
fingertutt ...
Och man blir inte yngre heller...
Men långminnet växer sig djupare än någonsin
Det gräver sig ner i den barndom som en gång var
När börjar man bli gammal?
Är det när man blir förbannad?
Eller är det när man blir förbannad som man börjar bli gammal?
Naglarna växer, håret och skägget likaså. Än så länge ...
Men inte pubeshåret konstigt nog?
Tårar av glädje och sorg flödar över sina bräddar ibland
Lika bra att klippa allt nu!

Svante Helmers

Något som inte stämmer

det är nåt som är fel
nåt som inte stämmer

skuggorna faller åt olika håll

ser höst i mitt högra öga
vår i det vänstra

hör ljudet av fotsteg på skare
känner svetten rinna över mitt nakna bröst
får kallsupar när jag andas
och blir hungrig av att äta
törstig av att dricka

hundskall lämnar min strupe när jag försöker tala

får svindel trots att jag ligger ner
på den nyklippta asfalten

som regnet lämnar uppåt

nåt som inte stämmer

hatet kommer utifrån den här gången

ser mig själv som en ganska hygglig prick
en rätt så vettig jävel

och helt plötsligt känns det fel
eller åtminstone inte fullt så nödvändigt

att dö
för tillfället ...

Staffan Welroos

Vårberusad

Det går ett stråk av sol över ön.
Långa vintrar glöms bort.
Gråberget glittrar, värmer,
lockar till drömpaus
friskt saltmättad
med frestande moln
som jag dansar på
förd av solen – vårberusad.

Marianne Nyberg

Hemresan

Pendeltåget är proppat fullt
Verkar som hela stan
Är i farten

Karlberg nästa
Ropar kvinnan
Vid starten

Vädret är grått
Det verkar som solen
i strejk har gått

Tåget det rullar
längs sina spår
Det smälter ute
Snart är det väl
vår

Sundbyberg
ropar kvinnan
Folk börjar röra sig
efter och innan

Trängsel är svår
det är tungt att andas
svett suck och tårar
i luften blandas

Arbetsdagen för
folket är slut
Utanför hörs
bilarnas tut

Tidningar prasslar
mellan fulla
matkassar

Spånga ropar kvinnan
i ratten
En gammal man
lyfter av sig hatten
Gäspar gör kvinnan mittemot
Snart är den tröttsamma resan slut

Sirkka Sjöberg

Spott – (Stycken ur Versus 2012)

1. Mannens
hjärna
bakom allt naturen
inte förmått servera
på en bricka.

2. Bedrägeriet riktar sig
mot framtiden, en
dyrk till en öppning
som inte finns. Alla
smugglas vi in den vägen.

3. Fästingar och mördarsniglar
har alldeles för få
naturliga fiender. Människan
har sin naturliga fascism.
Minst lika svårbemästrad som
fästingar och mördarsniglar.

4. Vill du för mycket
är allt som vanligt.
Den bättre världen
bar jag inom mig;
som att bära
sin egen kista.

5. Konstens förnyelse
är det språk med
vilket vi försöker spotta
döden i ansiktet.

Hans Boij

*

klocka klocka
på väggen där
vem som skålar
med dig här

klockan tickar
medan hon tittar

ensam hemma
i dilemma
med sin flaska
och föga tro

att någonting
igen kan gro

Katastrof

Mormors avslappningsprövning

sedan hon tagit del av rön som lär att
luften ska andas både in och ut genom
näsan för att ge ytterligare några vakna år
genom att balansen emellan syre och
koldioxid optimeras

Ta ett djupt andetag
Släpp sedan långsamt ut luften genom näsan
Innan du åter andas in så tänk efter om
det är värt besväret
Kommer luften att ge dig kraft att passera de
svarta gapande hålen på de
oändligt slingrande förbifarterna
Ta ta ta ett djupt andetatatatag
Låt det gulslingade håret sjunka ner mot
din glesa hårbotten
Låt den svettblanka pannan spegla dina minnens
vånda och vanskligheter
Låt de djupa vecken slätas ut så att den glädje
du kände när du en gång förnam
den mjuka smekningen likt ljumma rännilar
värma ditt bleka anlete
Slut ögonlocken och känn dem försegla ditt inre
mot de gråröda kaskader av
väl villig motvilja som du ansett värda att registrera
på den skärm där synapserna
pilar runt likt salamandrar under den ljusa glasskivan
Släpp långsamt ut luften genom näsan
Låt käkarna slappna av och låt den flyende hakan
falla ner så att de substanslösa
ordens svada sipprar ut i den syrliga sträng av den
sista kyssens beska saliv som

bränner dina botoxstrama kinder
Dra dra dra ett djupt andetag
Låt öronmusslan sila det tinitus-sus som
likt cikadornas sorl minner dig om att
du fortfarande har förmåga att känna vattnets värme
som löser upp den rigor mortis du oupphörligt känner
närma sig och som vill göra dig till ett med intigheten
Släpp ut luften genom näsan
eller acceptera att tyngdlösheten får
dig att sväva över de spår du för
länge sedan lämnade i den maskiga mullen
Dra in luft genom näsan och res dig
sakta sakta
om du fortfarande känner att det
är värt besväret
Andas ut genom näsan

Bengt Landin

I kamelens öga – ett fotografi

Tuff kamel i Alböke på stäppen
Norra Öland under Allhelgonahelgen
Den här killen dribblar man inte med!
Kistalight stannar till
försöker med en närbild
– and a little small chatt!
Vår kamel kastar ett deltagande
urtidsöga mot Kistalight
innan han lommar iväg
och betar hagtorn utmed stenmuren.
Här snackar vi taggtråd till frukost!

På Söder i Kistalights ungdom
På bakgatorna kunde en Kamel
vara många saker; ett knaster, en rök,
en cigg, en hoj, en båge
eller varför inte bara en cykel.

Skymtade inte ett outgrundligt
leende hos vår kamel?
Innan han gick loss på taggtråden!

Like a rolling stone

Stenkul veckan lång
En mur byggs mot omvärlden
Hävstång, sten och spett

Tommy Sjöberg

Vilsen

Vilsen gick jag,
genom längtans skogar
med bedräglig karta,
otillräcklig lykta
och flackande kompassnål

uthärdade
ensamhetens öken,
och klättrade över
besvikelsernas berg
mot expeditionens mål

sökte länge
noga, men vid kryssset,
för det eftersökta
fanns under en hägring
blott ett gapande svart hål.

Anders Schaerström

Energitjuvar

För att
slippa se
sig själva
tar
människor
energi
från andra
för att
andas
konstgjord
andning

Se upp
för energitjuvar
för det kan
leda
till din död

Ewa Meldrum

Svag breda

Kall vind grämer
på högsta ställningen arbetandens inre.
Arbetens ljud drunknar i vindens tjutande.
Lutande mot ställningens räcke
drar han arbetshandsken ur handen.

Ett smäll och skrik
bryter arbeten i en stund.
Det bröts något oväntat.
Men stelnar i sina platser.
Vad var det?
Arbeten stannar, men stelnar.
Bara vind blåser på byggställningar och
brusten breda svänger hållningslöst.

Någonting unikt bröts.
Pappa kom inte hem efter arbetet i dag,
ej i morgon, ej övermorgon,
aldrig.
Hustrun fick inte sin vanliga puss,
barn inte pappsans kram.

Keijo Winstén

✱

Jag har längtat så länge,
att den känslan dog

Anna Emanuelsson

Läppstift

Att måla fram dragen i ditt ansikte,
det gör jag
men jag får aldrig en hel bild av dig.

Du gick sönder i tusen bitar
som är svåra att forma igen,
så, nu bär jag dig som färger
inom mig

Alexandra Emma Luthander

Miraklet

Jag ville inte bli coach därför att jag tror
att jag är en vägledare
Eller kan mer än andra
Jag vill bli coach därför att jag har
märkt att det sker någonting
De gånger jag suttit ner med någon i ett djupt och sant möte
I möte med närvaro sker någonting
Vi får tillsammans syn på det sanna inom oss
Vardagligen har vi oftast för bråttom
För sanna möten
Och det vi ser hos våra med människor som
vi inte tycker att vi har tid att möta
År oftast bara speglingar av oss själva och
våra egna rädslor och självdömanden
Men då vi satt oss ned och ser in i någons ögon och
lyssnar och öppnar upp för ett möte
Då sker miraklet
Och vi ser plötsligt den andre
Och den andre kan se sig själv
Det kräver mod
Det är inte du eller jag som gör det
Det är något som är större än oss båda var för sig
Och mer än summan av våra jag
En närvaro inträder plötsligt
En som vi tillåter då vi lägger rädslor och
dömanden åt sidan
Närvaron av en tredje –
Miraklet

Jag vill inte bli coach för att jag har
mindre problem än andra
Jag tror att så länge vi lär oss något av det vi gör så lever vi,
Och ett bra sätt att hålla sig levande är att –
Lära ut det du behöver lära dig!

Eva Klingborg

Tabula Rasa

Och här som var så lugnt och tyst
och städat inför kvällen!
Nu är av dikter tavlan bysst
på alla kända ställen.

När jag i morse med mitt rim
på en diskett anlände,
då fanns här ingen enda själ;
– var nära att jag vände.

Men nu på kvällen örlar runt
var sju-ords-poetissa
och sippar vin och pratar strunt
och står i kö att kissa.

Att *vänta* för att läsa upp
sin dikt för dessa – löjligt!
Nu går jag, innan jag får krupp
och skriker ut allt möjligt.

Visst vore det en hjärtans fröjd
att riva hela skiten
få denna tavla riktigt röjd
jämte kultureliten

Paul Grundin

Vilka är de dagar?

Vilka är de dagar
vi väljer
leva mest?
Är det vardagar?
Eller är det
varje dag?
Vilka är de
stunder
vi gläds mest?
Bara stundom
eller när vi ses
eller ser
någons lysande ögon?
När livet ler
och vi ber om mer?
När livet krånglar
och vi hämmas
och ber –
nu räcket det?
Eller vi väcks
till en farlig risk
inte tidigare sedd?
När någon som ler
delar med sig
av sin insikt
och kärlek?
Stilla livet ler!

Karen Blomqvist

Eternell

Han sänder ut signaler
till andra världar
Signaler om bröstna
illusioner och sargade
ideal
Vissnad och avsmnad
som en blomsterbukett
i en vas utan vatten
Ögonen talar sitt eget
stumma språk som säger
så oändligt mycket utan
att störa den som inte
vill lyssna med sitt öra
Blicken inglasad av
hopplöshetens bittra
slöja av utanförskap
och otillräcklighet
Munnen förvrängd och
avstannad i en uppgiven
grimas som när den
rör på sig spottar ur sig
orden med en frenesi
som inte borde vara möjlig
Ansiktet som ett kraterlandskap
fårat av ärr och rynkor
och skrattgropar som
för länge sen slutat skratta
Kroppen ger intrycket av
en kuliss till en redan nedlagd
teaterföreställning som aldrig
kommer sättas upp igen

Kroppsspråket är decimerat
till sparsamma handrörelser
fram och tillbaka till
flaska cigarett och mun
Vissnad och avsomnad
som en blomsterbukett i
en vas utan vatten sitter
han där varje dag och
längtar tillbaka till en tid
som han trodde var hans
men som blev någon annans
Vissnad och avsomnad
som en blomsterbukett i
en vas utan vatten.

John Peter Gister

Vit snö och evigt liv

Knarrande steg i snön –
väcker barnet inombords till liv – Vita vidder –
Mjuk snö
Stillhet
Liv

Svartvitt – alla gråskalor... färger...
Historiens film –
syns mest i det som händer nu –
suddig och gammal
Men lite förstås av helheten,
bilder, känslor – framför allt känslor

Vi är alla en helhet

Tankarna kan vara de bästa vännerna –
och de värsta fienderna
Olika beroenden är som redskap i en
tortyrkammare

Ena minuten är allt så nära
Nästa är allt så avlägset,
så fjärran
Och jag undrar –
hur upplevelsen kan skifta så.

Tiden har sin gång –
och varje själ har sin unika roll

Har lämnat falskhetens tortyrkammare nu,
där har jag plågats –
tillräckligt länge,
alldeles för länge

Bygger upp det konstruktiva nu,
river det destruktiva

Bygger framtidens värld –
mitt i nuet
Skapar det jag kan,
resten får vänta

Solglittret dansar på vågorna
Lycka
Så lätt är vindens sång

Dödstystnad
Stilla så det hörs –
tystnaden hörs
Följer rytmen nu –
livets flöde

Kan hända var allt bara inbillning
Jag har alltid haft livlig fantasi

Kliver ut genom den nya öppnade dörren
Försiktigt
Ute ur sorgen
Önskar jag kunde låsa dörren till
falskhetens fängelse – för evigt

Flyger högt, högt ovan
Här råder kärlek till allt och alla.
På distans syns allt så fjärran

Friden brinner inom mig

Härifrån till evigheten
I evigheten
Jag är i evigheten nu

Maja Didrikson

Ingen kvar förutom vi

Ingen, förutom du och jag, är vaken.
Vi slickar mörkrets ögonfransar.
De i kylan bäddade byggnaderna slumrade in.
Deras vissna små ögon slocknade,
trädde in i mörkret
likt ungflickornas drömmar,
dimman omslöt dem.
Snön lade ut sitt täcke över dem.

Nej,
Ingen, förutom du och jag, är vaken
i detta sovande landskap,
väntar på det kommande
med trötta ögon,
som längtan har gjort svaga.

Ingen förutom du och jag,
väntar på proklamation,
förväntar förutsägelsen,
drömmer om solens trådar,
som i den fjärran horisonten väver
en duk i saffransgult,
och som får bondens ben att röra sig
och ger hans armar nytt blod.

Yusuf M. Ishaq

*

Jag tar din hand,
den känns våt och fuktig.
Du trycker din hand allt hårdare,
för att komma närmare mig.
Du och jag känner båda lycka,
för att vi har varandra.
Vi går en promenad med hundarna,
hundarna springer och leker,
vi, du och jag tittar mot horisonten.
Vi ser fåglarna flyga mot södern,
hösten är snart här,
vad gör det när vi har varandra.
För det är ju det ända som betyder något.

Maria/Therése

Nu i denna härliga sommardag din mamma och
pappa dig ville döpa,
för ditt namn det var ju redan klart.
Din mor och din far tyckte nog det var helt underbart,
att dom ett namn dom kunde finna,
så att en skål dom kunde utbringa.
För dom du en liten solstråle var.
Med ditt joller och dina söta små fingrar.

Carina Bodén

*

... på en bänk i Bellmansparken
med den första vårens dag
satt en gubbe med ansikte
mot solens skygga strålar...

Asch, ljuva fåglarna!
Stör inte veteranen
låt hållas honom kvar
på den slitna parkens bänk
låt hållas gubben kvar
i hans drömmars söta sfär
där han blir ung och skön igen
tills den flyr
i första vårens himmel blå...

Asch, fåglarna!
stör inte gammal gubbe
låt honom flyga...
hans livets sista drömmar
är snart på väg
tyvärr,
att spårlöst försvinna
i livets historiens dimma...

Teddy Trela

*

min livslust är som herpes,
kommer
när jag minst anar,

nu är livet mitt

Annelie Johansson

Änglarna i Mar Efrem-kyrkan, Södertälje.

Vi sitter i den vackra, nybyggda, ortodoxa kyrkan,
belagd med marmor från fjärran land,
färgstarka religiösa målningar på vita väggar.

Brudparet i vitt och svart står förväntansfullt nervösa inför
altaret.

Fyra präster i färgsprakande glänsande sidenbrokad lägger
fram sina ord.

Brudnåbbar i grönt svävar ut åt pelarradernas sidor.

Varje bänkrad är fylld av festklädda gäster.

Den mångdoftande luften vi delar dallrar av förhoppningar
och rökelse.

Ett barn gråter till, en mobiltelefon ringer och stör
ceremonin.

Mina ögonlock blir tyngre och tyngre.

Med ens, lika oväntat som en fågelsång kan bryta tystnaden
i skogen,

så snirklar sig plötsligt toner uppåt längs marmorpelarna vid
altaret,

lyfter upp taket och bubblar vidare högt över valv, kupoler.

Det är ett gudomligt vackert ljudhalsband som starkt
överröstar

de syrianska, arabiska liturgierna.

Någon sätter händerna för öronen.

Många spanar efter de ljungande alt-tonerna.

En ung moder, på fjärde raden, med babyn sovande
i sitt knä,

låter just nu glädjedrillar välla fram fritt
ur sin strupe.

Ytterligare en kvinna, en sopran, följer upp
med liknande drillar.

Tillsammans bildar dessa två röster en ljuvlig harmoni;
Tungorna rullas i gommarna, sätts i svängning och ut
exploderar
exotiska ljud, likt överväldigad jubelsång.

Härnere flyter prästernas rituella mässande över
marmorgolvet.

Däruppe, i helgedomens valv, överröstar de frigjorda
drillarna ljuvligt,
med en ny sång till Herren.

I mitt inre ser jag sköna metaforer för Frid, Harmoni och
Glädje.

– Är det bara jag som hör Änglarnas röster?

Lisbeth Johansson Ishaq

*

Solen bildar lekfulla skuggor
i gränderna där
sten, murverk och tegel
ger relief i umbra och rött
en fluga gör snabb visit
på min vita T-shirt
Det är sommar.

I skuggan av Markis de Sades
gamla utbrända slott
Högt över åkrar och vattendrag
ser jag lilla Luberon mot solen
Det är så fridsamt
och jag kan använda mina tunna sockor

Det är soligt, ljust längre
stigarna i byn knagliga och
bra där det sluttar
T-shirt, väst och skjorta är
tillräcklig klädsel en dag som idag

Högt över havet ovan molnen
äter jag till lunch den salta sillen i solen
Hönan som pickat livet ut
och inte kunnat flyga är med
Jag är för varmt klädd i filtbyxor
Medan jag med pekfingret glipar
på polon sitter det relativt
lite folk omkring mej

En stund i Nizza
kan jag tänka: Lacoste
Den lilla by där
Markis de Sade bodde.
Också skådespelaren Mr Malkowics,
skulptörenrna C Asker och E Lindfors
och från Frankrike L Baude plus designern
Pierre Cardin
befann jag mej en dag
då klockan utanför dörren slog fyra

Lars Ranold

Sidenväsen

Inlåsta vingslag
en upplöst kokong
Bombyx mori
sorgesång

Med tråd
hårt tvinnad

vävs med
hålkort
rad för rad

Chantilly-spetsar
mot din hud.

längs gränslinjen
sidenväsen

rytmiska andetag.

Ulf Dagman

La luciérnaga

(A Lilibiana mi Perusina)

Como el sol en pleno día
revoloteando y brillando
con tus alas extendidas
esa noche apareciste en mis sueños.

Un tango de Luciérnaga nocturna
voluptuosa allá en el cielo
despertando diurnas fantasías
y danzando en mis pensamientos.

Desvaríos de peces atrapados
en las redes de arroyos resacos
de inalcanzables quimeras sedientos
y una vertiente de hechizos deseando.

Oh Luciérnaga nocturna y hechicera
promesa de ardientes velos,
mi alma revoloteando rejuvenecida
de velos que había extraviado.

Tuyos son mis labios y mis besos
tómalos ahora...
cuando todavía hay tiempo.

Para seguirte abriré mis alas
y así muy juntos volaremos
hasta los confines del universo.

Abel Samir

My world

Yes, I came then into the world
I searched for light in all that was simple
My being spread through it like fire,
to illuminate the minds of others.
Sitting on the riverbank in the mild green evenings
All the stones are shining beneath the water.
In the space of thought, my boyhood in a white shirt
Draws clear light from among the brown hills
It is all of shadow, and not of the world
Now I do not sigh my melancholy,
    and the sun still rises in the dewbright world
A simple truth, that lite itself is light
Mine were all good people, from them
I heard words of benediction, and I rejoiced
But I am never satisfied with my happiness,
I follow my desires in life, I lift my voice,
I offer round the waters of eternity from a golden cup.

Danzan Nyama

Alla mammor

Jag vill att fler ska förstå att
alla mammor är heliga.

Hela.

Genom min mamma.

För alla mammor gör,
har gjort och kommer att göra
så gott dom kan.

Och det är fullständigt
tillräckligt.

Men först måste vi kanske
bli arga på dom.

Gunnel Johansson

Meny

Tillagade dikter med utsökta ord

Färdiga serverade han dem på silverfat
Satte sig till bords och lät sig väl smaka:

*Aptitretande Epigram à la Lenngren
Med Pärla*

*

*Saftigt Runebergskt Epos
Därtill mörkt fylligt Ode av märket Schiller*

*

*Crêpes Sonnet de Snoilsky
Med honungssöt Château Limerique
på Alfredssonskt vis*

Rapade därefter högljutt och sov gott om natten
Nog var han mestadels
något eljest

Kai Blomqvist

En tår trillade ner för min kind

Du fångade upp den och blåste
iväg den långt bort
Din hand gjorde en gest, som
om det vore trolleri
Puts väck
Finns inte mer

Jag fylldes av tomhet som bara
finns när något funnits
djupt inom mig, pulserande, levande
rent, äkta, nytt

Vi såg ut över det svarta vattnet
det frustande vita skummet mot klippan
Bubblande fräsande viskande vågor
Livet pulserade där ute
ovetandes om alla suckar här inne

Leendet spred sig över mina läppar
Du stal en kyss och smakade
nära mig
Ett magiskt ögonblick, ja det
är trolleri
plötsligt närvarande
är jag här

Åsa Almeby Thorne

I tidigt morgonljus

I tidigt
morgonljus,
dimslöjor
sveper in,
och fångar
trötta själar.

Molnen
tar emot
och bäddar
mjukt,
stjärneögon
tänds,
omgivna
av ljus –
i landet
som icke
ÄR.

Lena Öberg

Minnenas makt

Överväldigande
Ofrånkomligt
sköljer minnen
över oss
och dränker nuet

Tar oss tillbaka
till en tid
som var då
Dåtid i nutid
Symbios
Sammansmältning
Till ingen nytta
rivs det glömda upp
Väcks till liv
Stjäl värdefull tid
Sinkar oss
Styr oss
Förpestar
Leker med oss
Avslöjar
vilka vi varit
Splittrar
och helar
Faller i glömska
på nytt

Anne-Marie Widerström

*

Jag älskar mörkret ty mörkret faller
och ingenting faller som mörkret i rytmer.
Så tycktes oftast drömmen om andra sidan,
    som kommen i rytmer,
och ingenting tycktes som denna vid den tid då mörkret faller,
ty rytmen gav drömmen en visdomens mantel.
Och jag älskar visdomen ty visdomen vilar,
och ingenting vilar som visdomens bortglömda landskap,
så tycktes oftast sammetsanden i öknen,
    som vilande visdom,
och ingenting tycktes som denna då vandraren tröttnar,
faller och inte längre orkar,
då sammetsanden sveper över glömda fotspår
och glömskan av andningen sammanfaller med diktens rytmer.
Jag skall invänta den kväll då bara stillhet råder
och månskivan utvisar bilden av hela mänskligheten
    som ett vilsekommet barn,
då skall jag låta sista vilan komma med samma sällhet
    som visdomen själv

Carl Unnbom

Natthimmel

De tunna fjädermolnen
bildar en andaktsfull kupol
runt vår jord
Utanför lyser månen starkare
än någonsin förr
Kupolen sluter tätt
kring våra sinnen,
får oss att tvivla
på våra möjligheter att lyfta
Vi är fångade
i det vackra
och kommer för evigt
att streta emot

Julia Widerström

Jag är redo är du

Vi gör bäst i att skynda
Vi har ju så ont om tid

När det är just tiden
TILLSAMMANS med dig
som gör så ont att leva

Vi gör bäst i att skynda
Det är så mycket liv som skall hinnas med att leva
tillsammans med dig

Det gör ont att leva
Det kostar livet

När den gröna freden har gått
»bad timing»
som man säger
och så:
»ont»
om
»tid»

Johanna C. Fossum

1996 till 2010

Jag har haft ett gott liv
med min käre man
år ut och år in
Han fick cancer och dog
begravdes med sång år 96
Sångerskan stal
mina nycklar
och kopierade dem
Jag köpte nya nycklar
år ut och år in
Tre gånger om
låskostnad 2000 per gång
Fyra gånger om
år ut och år in
Låste alltid
år ut och år in
Hon bor i samma hus som jag
år ut och år in
Hon var bjuden på begravningskaffet
och letade länge och noga bland upphängda kläder
Skumt!
Skulle sedan upp till sig
Skumt!
Och kom ner igen glad
Skumt!
Mitt Parianporcelain är borta
Silvret och Bisquitporcelinet är borta
år ut och år in
Polisen säger
År ut och år in
Försök att leva med det
år ut och år in

Pengar, saker, mediciner borta
toarullar, tvättmedel, tandkräm
år ut och år in.
Dock icke mat, men mycket mera
år ut och år in
Polisen säger fotografera
år ut och år in
Jag kunde bara köpa
Claes Ohlsson teknik 2000:–
år ut och år in
Hon fastnade till hälften på en enda bild
Min kompis påstod, Där är ingenting!
slå bort – jag har inte tid
(VILL INTE bli inblandad)
år ut och år in
Kamerautrustningen stals
Jag har en tom Tramvo-ask kvar
År ut och år in
Stjåls av elakhet
Anteckningar
halvskrivna Koncept
almanacksblad med Datum Noterade
Slänger i sopnedkast
halva paret skor, Varför?
Böcker – går att sälja
Illustrerad vetenskap –
prenumeration ca 1000 per år –
säljes troligen för 25 kr per styck
Halva mina årgångar är borta
år ut och år in
Sångerskans röst är borta
och hon stjäl mycket mer
Gröna strumpor – röda långbyxor av crimplen
Yllebyxor – ljusa sommarkjolar

Två gånger två gånger om
hon skulle stjäla ännu mer,
om jag vore större till växten
men jag har fått onda fötter
år ut och år in
Köper större skor, 38-or
som stjäls varje år
Svarta vinterstövlar – sommar, röda skor
mediciner, hudkräm
år ut och år in
Den ej mer så unga stjälerskan
kan inte mera sjunga
Hon vallar pensionärer
på sjukhusbesök
år ut och år in,
varar än!

Änkefru Johansson

Skiljevägar

Du gav den där
blicken

och naglade den fast hårt i hennes ena öga.

Lämnade
det andra, så ödsligt blinkande.

Det var tanken, och den fäste du i ögonfransen,
blinkande
för orden var för många.

Men nu vänder det
det vänder.
Hon följer den andra vägen, den du inte gått.
Du måste förstå det.

Och såna dagar
kommer tillbaka.
Och dammet är lika grått.

Ögonen har sina fransar
blinkande
sin andra väg.

Nicole Johnson

Alfa och Omega

han tog av sig manteln och kronan
och sjönk ner till mina fötter
tvättade av dem mina vägars damm
mina villovägar och min ödemark
torkade och skrubbade
han tvådde mina fötter
jag slog en spik igenom hans

En rad på vandring

utflugen ur sitt bo
urklämd ur någon underlig dikt
till en okänd värld
var landa? var finna ro?
den flyger den vandrar och irrar omkring
en rad på vandring
önskad i sin flock?
ensam
i fönstret? på grenen? på kudden? på läpparna?
rädd ock för sin egen skugga
för att de ska fånga den
syna och värdera den
rita dit stryka bort och måla över den
och blåsa bort den med ringar av rök
och göra upp en eld med den
eller torka av sitt bord med den

eller värre ändå
slänga in den i det digitala spindel nätet
och på pappret för evigt med svärta nita den

Borislav Arapovic

till william,

och du som klappar mot min sjuttonåriga
hud,
och lägger bomull i mitt huvud
*(och jag hatar privatiseringen
av apoteket
lite mindre,
fastän jag svettas och det svider i pannan)*

men dela också ditt blod med mig,
för april april,
molnen är inte bara moln,
de är bara bomull som dämpar allting
utom våra lustar,
för april april,
det är inte-kunna-säga-hejdå
vid bussen
som gör oss, som gör oss, som gör oss,
du gör oss, april.

men jag vill åka tåg långt bort med dig,
hänga i tybble centrum
och äta samma isglass
för att
våra
pengar nästan tagit slut.
lära dig durskalor,
lära mig ösk:s laguppställning

och äta samma isglass

och dina höfter mot mina lår,
så jag får sår,

så många gånger,
för det skriker tyst i mitt huvud,
du vet,
de kommer inte in, för mycket bomull i mitt huvud

jag tänker inte på september
(för mycket)
du vet, vi har redan en-dags-jubileum,
34-timmarsjubileum,
i trettiofyra timmar har vi varit varandras,
och jag får inte nog

för jag vill äta samma isglass som du,
på ett tåg på väg långt bort,
för det är april och ingenting får mig ur balans
(som du)

september *(september, september)*
är här
och det som skulle vara sorgligt
var bara hemskt,
med tårtrötta ögon&sonderkyssta läppar
och ett hjärtslitande
farväl

åkte du till flygplatsen

men november
och tonerna sätter sig i mina överarmar,
vandrar ned till fingrana,
runt magen, ländryggen,
vaderna,
fötterna.

de sjunger ditt språk,
i hela mig

för ögonen blir dimmiga,
lätt att sakna,
svårt att resa sig,
bomullen i huvudet,
blyet i benen. (*åh samtidigt så viktlös*)

bara din hand i min,
äta samma isglass,
dina händer i stulna vantar
på en tågstation
långt lång långt långt långt
bort. (*men så nära mitt hjärta*)

hem

är att jag vet att våra hjärtan
dansar *i takt*.

Lisa Claeson

I trädkojan Siv etc

Solens vagga gungar in oss i en skärblek, nytuggad groda som svävar genom nyvävt gräs, en degbit som fastnat i en kruka på en söndagsfilé i en trädkoja i Berlin medan klyvningen pågår i alla länder. En mås tittar förbi. Skåpstunn, didriksfärgad, grovkornig vind på en videoskärm i Bonde Söker Fru-rummet som Ebba och Mary inrett för att hela världen. De använder sig av en ny gas som pillrar in sig i skor. Lyftkran, säng och beredskap sköts i vingar och längder. Siv hon spelar gitarr, och han den namnlöse också, i en långsam sjukdom av snabbspolade mandelträd i en trädkoja i Brasilien, där Miley Cyrus och Paris Hilton sitter i ett regnbågsfärgat nyockult, nyvärpt badkar iklädda bikini, gasmask, Kiss off-tröjor och Pop Corn-kepsar. Mr Bean är i rummet bredvid. Han är iklädd Barbietröja och hugger ved samtidigt som han lyssnar på Korn i jättestora hörlurar. Paris Hilton brukar också lyssna på Korn fast i pyttesmå hörlurar när hon lyxstädar lyxhotell i många länder. I en spegelvänd, baklängesvandrande skog spolar jag bandet framåt och hittar en ny ingång in i det gamla. Du fria!!

Erik Sällström

Allt jag vill ha

Jag behöver en fjärrkontroll till mina humörsvängningar
och en batteriladdare när jag är låg.

En GPS som guidar mig i livets alla återvändsgränder.

Jag behöver en livräddare som håller mig i handen

när jag drunknar

vid strandkanten.

En väderstation när det stormar och en digital

termometer

som berättar hur jag egentligen mår.

En telefonsvarare med hänvisningston och

upptagetsignal

och kanske en brandvarnare när jag kokar över.

Men mest av allt ett växthus att slå rot i.

Monika Wallerby

Under Träden

under trädens
genomlysta mörker
och gåtfulla revir
smälter du samman
med den mytologiska skuggan
till en oändlig resa
schamaner, gycklare, genier, förfalskare
följer dig
mellan dröm och vaka
genom traktens
parallella världar

Vägen

iskalla Folkets Hus
hårda nötta träbänkar
utanför hoppade
du drömmande
runt på stenarna
medan forsen sjöng

Tommy Thuresson

Beat

I

Ingen vet vad dharmaluffarna
egentligen kom fram till
under sina nattliga sejourer
till ljudet av ogräs
och klingande vin.
Tjack var mode
på gränslösa väggar
och tidlösheten tickade
som ljudlösa bomber
innan förgasare öppnades.
Hastigheten var viktig
och bildernas komplexitet.

2

Friheten i en bil
utslängd över prärien
i flödande sol,
i en godsvagn
på väg mot Atlanten.
Druvorna i gryningen,
utan ansats
till större behov
än himlens grå återsken,
återhämtningens traktat.
Blicken som kunde rymma
hela horisonten
och smulorna på marken.

3

Ren, oren, helig!
Det som inte flyger
när det andats ut

är inget att bygga på.
Som mötande billjus
i ett svart hav
av elektrisk närvaro:
rörelsen är mediet.
Sjung skändade tunga
om stjärnor och barn
som lyser vid utkanten
av samtidens förfall.
De olika dofterna, stanken,
vindens sätt att tala,
kvicksilvrets hejdlösa resa
och saknadens omfång:
Allt följer jakten
på ögonens mättnad
och ledans
dansanta motsatser.

4

Någon följer ett spår
på en vintrig banvall,
men kan inte längre
tala med tågen.
Doften av apelsiner
rullar i snön
utan annan orsak
än som förebud.
Raljerande himlar
växlar schamanistiska
fåglar och urkunder
strax innan mörkret faller.
Kan inte stå still,
måste se farten
i speglarna,
skälva i luften.

5

Resorna börjar i
Rigvedan, Upanishaderna,
Bibeln och Koranen.
Med avstickare i
Diamantsutran, hos Gilgamesh
och i sufiska världar.
Lao Tse dansar med Basho
och Zen är ännu ett spår.
Vissa filosofer tilltalar mer direkt.
Ögonblicken rasar i rökiga barer
där saxofonen öppnar dörrar
mot känslighetens dharma.
Gränslöshetens grammatik
finner sin egen syntax
och ordbilderna föder varandra.
Samhörighetens samsara
döps i vätskor heligare
än gralens mytiska innehåll.
I gryningen värker andra teser fram
en bleknad utopis
inneboende skugga.
Inget är mer beständigt
än flyktigheten
och dagens sönderblåsta ackord.

6

Bleka mornar när ljuset
inte ens förmår
att positivt ladda
ögats ytinnerlighet,
är det bara övertygelsens
andrasidiga, tydliga seende
som återstår, med uttryck
långt utöver

att lägga sig för alltid.
Trumpetstötur ur en ofokuserad
del av det som ligger
inom genomträngningens räckhåll
kallar alla vid sin position
till självmöte och annan form
av uppgörelse med det som är.
Slaggformationer utan innebörd
ligger som blytyngder
vid återhämtningens flackande
och som alltid vid
den här sortens tidsåtergång
åderlåter livets inneboende visare
den kraft som måste reserveras.

6

De reste genom dagarna
som om de vore luft,
verkligheten utanför fönstren,
en föränderlig duk
utan konstnär
eller förutbestämt motiv.
Ibland sträckte rörelsen
ut en hand, ibland endast storslagen
i sin därvarande påtaglighet,
men mest struken
som en herrelös hund
på sin väg mot ingenstans.
Olivgrenarna sprakade i brasan
i huset högt bland kullarna.

Bengt O Björklund

Barndomsminne – Min älskade katt

(juli 1954)

Jag hade en skogskatt en gång då jag var liten
Den kom till mig från skogen
och verkade ensam och sliten
Så en dag var den plötsligt försvunnen
För att åter komma tillbaka
och nu med en liten mus i munnen

Dagarna gick och plötsligt jag fick
– en känsla mitt på dagen
Min älskade katt på trappan satt
Nu var hon alldeles rund om magen –
Häromdagen var ju magen platt till tusen
En sak var klar – att det inte var på grund av musen

Snart blev goda råd dyra – jag jag räknade till fyra –
små kattungar som i mormors tvättkorg låg
Min älskade katt rätt in i mina ögon såg
Hon sa precis som att: »Visst är jag din största skatt»
Jag nickade så klart ett ja – och katten genast sa:
»Om du mig håller kär
se till mina små här»
Jag gjorde som hon sa och katten hon blev gla'

Nu bor jag i mitt lilla tält i trädgår'n
Min katt med unge finns bredvid
Sommarblomster finns på ängen
Ack du ljuva sommartid.
Allt är soligt – allt är roligt

Mia Udahl

Vid din sida

Känslig är jag vid din sida
smälter och tinar
Jag älskar dig som poesin
Min själ pånyttföds av kärleken
Även om vårt brinnande liv blev kort
Var jag ändå lycklig vid din sida

Min Astrid

Min Astrid ...
Viskar jag det namnet i mitt hjärta
Älskar jag den kvinnan i min själ
I främmande land där inga ord jag kände
Även om hon inte kunde mitt namn
mötte hon mig som min moder
Hennes tro kramade mig
Den första person här som tänker på mig
med ett leende av solstrålar
Du som tröstar mig i gråtande sorger
Jag vill inte byta dig med någon
Låt vårt andligt öde
fortsätta nära varandra
Under vacker Svensk himmel
MinAstrid...

Enktuya Lindholm Banzragch

Molnsymfoni

Jag har kidnappat mig själv
jag stack till – gissa tre gånger vart
jag har lämnat en uppblåsbar Barbara hemma
så att min chef
kan nyttja henne istället

Jag har hyrt ett troll
att vakta min brevlåda
han måste äta upp
alla bruna kuvert
och spotta ut kärleksbrev

Jag erkänner att jag har dirigerat
min Molnsymfoni
på taket av Oslos Opera
mitt hjärta blev till en norsk våffla
med jordgubbssylt på

Solen rann som honung på glaciären
jag slickade på solnedgången
sen har jag klippt ut månen
och burit den som en knapp i kragen

Jag tror hela tiden
att jag kan snakke norsk
bara för att jag kan läsa informasjon
jag ska tatuera den Norske kofte

på min kropp
jag är glad och jag ser lite Norsk ut

Jag har skakat hand med Konungen
och Dronningen i Kronprinsesse
Märthas Kirke
på minnesdagen då Norge blev fri
jag ska snart bli fri som Norge

Jag blev kär i Selmas Gösta Berling
när jag öppnade boken i gymansiet:
»Äntligen stod prästen i predikstolen.»
Jag kanske gifter mig med
den Norske sjömansprästen

Och jag ska bli pilot på Norwegian
och flyga till mig själv varje dag
i en röd helikopeter
jag ska bli en röd stjärna på himlen
jag skall prata med Skavlan en dag
jag ska borra i min lägenhet
och hitta olja den 17:e maj

När jag har borrar ihop till
mat och hyra
ska jag ta min Swarovsky dildo och gå

Eleonora Luthander

*

En utandning,
skapar begynnelsens vind.
Den fria Anden berör.
Förvandlas
och
återförenas med
urtidshavets minnen.

Jane Söderling

Skjut mig! jag är glad :)

Skjut mig! jag är glad :)

Den mörka diktaren har tagit tjänstledigt ett tag.
Jag tänker dock inte bädda med rosa stjärnor på
grönt lakan.

Inte steppa tvärsöver rummet eller öva in svåra
piruetter.

Mörka moln hittas nog snart.

Jag får låta bli att städa garderoben.

Skjut mig! jag är glad :)

Jag fuktar läpparna i marmelad.

Ritar sjöhästar med en hand, som om det går att göra
på ett annat sätt.

Kan enbart besvikelse, längtan och avundsjuka föda
en dikt?

Kan inga ord bränna pappret, inga tårar fylla det
halvtomma glaset
ur tystnaden?

Natten har förgyllts av ditt leende.

Ljusblått skimmer.

Smöret smälter på surdegsmackan.

Det räcker för mig, så skjut mig, jag är glad :)

Uzi Geffenblad

Minnesbilder

I.

Dröm:

I en sval glänta
mellan himlens äng och skog,
betraktar jag avslutade år
i äventyrets glas och spår.
Äntligen!
Befrias de igen,
likt segelbåtar
flyr de,
med blundande segel,
öppnar
nya tankebanor
med varje våg

2.

Nutid:

En blek ljusstråle
avslöjar vädjan
i mitt tunna ansikte
Skuggorna
faller
över besegrad mark.

3.

Dröm:

Från ljusa skyar
strömmar
de handskrivna raderna
av blått flytande bläck
Solen stannar,
glittrar i ditt jag.
Breven
lever kvar.
Förunderligt
hur nära sanningen
vi var.

Per Ericsson

Alderman sign

*(For Swedish Poetry Slam pioneer Erkki Lappalainen
1946-2010. RIP.)*

the truth of the day is I never died
I just fell asleep for a while
the day that the world stood still I cried
in the leaves by the Alderman Sign

somebody might say I was gone for too long
that I wasted my time nursing rhymes
but the truth is I chose every given song
for those few 'round the Alderman Sign

*

you young and you old, if you give it a thought
I was clean as a cloth on a line
I was forced to surrender the things I bought
all you see now is the Alderman Sign

come the day when you see I was free as a bird
I was lucky, and sorry and blue
when that Alderman Sign was my spot in this world
where the roses would cry over you

you rich and you poor, will you rest here a while
when the winds whisper gentle and kind?
when you rise up and walk for that further mile
you are' leavin' that Alderman Sign

Dennis Renfors

Du står bredvid

I din värld är färgerna gällare
kanterna mjukare
och huden hårdare

Du dricker te med två piller
och skrattar
Jag dricker kaffe med mjölk
och vill inte ens le

Igår var du upprörd
men ändå inte
Det var som om du stod bredvid
och tittade på

Jag har bara känt dig såhär
ändå saknar jag dig

Elin Dunås

Pånyttfödelse

Jag är arton månader gammal
och bor i en vuxen kvinnas kropp
Läkarna lovade fortsatt hälsa
men utan pacemaker - inget hopp

Jag var för gammal för att leva
för ung för att dö
Tydligen hade jag lurat mig själv
placerats i fel kö

Rädsla död smärta
När allt var över stod jag där
förvirrad med ett välfungerande hjärta
Chocken kväver den som blundar för det fruktans-
värda
hur mycket kan en och samma människa bära

För arton månader sedan föddes jag på nytt och allt
det som förut var viktigt
har sen dess ingenting betytt

Juni Saga Fylkeson

Teardrops dripping from my eyelash

With the snow falling on my face, I feel so cold again.
And with the wind blowing through my hair, I feel so old
again.

With the heart going up in beat, I feel alone again.
And with the car going down the street I'm on my own,
again.

Eastern wind blows into my mind when it goes out it leaves
nothing behind.

Teardrops fall from my eyelash and crawl down my cheek,
these wounds so infinite small.

Theo Carlsson

Rymdskugga

Dansar och ler
på stjärnors spetsar
Brännsåren läker
med ishavsluft

Skuttar på månen
med bländade ögon
Moln skänker skugga
åt svullna ben

Faller baklänges
in i det rymdblå
oändliga
stjärnklara
Du

Sammeten var Du

Annelie Jonsson

*

En parentes i mitt liv
Betyder för mycket

Sväljer orden som inte får vara sanna
Då jag inget vet om början på slutet
Och Du inget vet
Om lättnaden som tynger

men ingen annan väg finns att gå
då jag ser dig på håll
och Du inte ser mig
sväljer jag igen
min historia
håller mig fast och
Ljudet som formar orden kan inte komma
Och Rädda mig

för jag är död för dig.

Lynimar

Jag älskar er.

Känslan av kejsarens nya kläder.
en personlighetsmaskerad, välkommen
– nej, inte du.

skräddarsydda kläder
leenden,
beteenden

låt mig dö.

Men, Ensam är ledsen
så »visst»
tar rollen ni ger mig, Förklädda regnbågar

I svart
Vitt och
grått.
Dräkten är trång

Lika naken som dig under.
inkognito
Bara du inte kommer på det.

»Visst»

din mun ljuger.
aldrig att du får se min bikini.

Marilyn Rosenfeld

Jag kom

Jag sökte efter
inte månen
inte skenet
inte elden
inte röken.
inte solen
inte skuggan.
inte ordet
inte klangen.
inte vägen
inte horisonten.
det jag sökte efter
var du
just du
resans mening...

just nu
när allt består
reser jag igen
för att finna dig
på nytt

Farideh Eblaghian

puppa

På kala vita väggar faller mina ögon
där naglar har rivits och blivit slagna på

dina mörka ögon rör sig oroligt fram och tillbaka
över rummets mörka vrår

där finns så mycket ensamhet
du bor där i din enkelhet

din kropp den fylls med volt och droger
inte ens din pappa kan hälsa på dig

först nu är det sanningen jag ser
då vill jag hjälpa dig ännu mer

innerst inne jag hoppas
lycklig du blir
att din puppa blir till en vacker fjärl
att du förevigt är fri

Pauline Brunosson

Eräänä iltana

Elämänpelastajat
avaavat ovensa
illalle
pienää maksua vastineeksi
istahdan koko rahalla
siemailten huurteiset
tietysti olen
yksi monista
odotan vuoroa
musiikki kuuluu
toiseen korvaani
toisessa särähtää
jokin saa unohtamaan
ainaisen tinnituksen

Mikko Anttila

Lycka

Jag tar hissen ner
till lyckans bottenvåning
Där den är rå
färsk
flytande
Rena endorfiner i mina ådror
Lycka i blodet
Lycka personifierad
Det är vad du är för mig
min lycka.

Kan jag vara din?

Emil Kjellberg

*

Spindeln

I morgondiset
förvandlas skogsglántan
till en byggarbetsplats
det är skogens spinnmästare
som håller på att
tillverka en flughåv av tunna linor
och ur spindelns lilla kropp
strömmar tråd
starkare än stål

Mina fingrars spår

När blodet slutar att
explodera i mitt hjärta
tar jag med mig kroppen
in i tystnaden
och lämnar kvar
mina fingrars spår

Sädesärlan

Sädesärlan
på stora fötter
letar efter något
på gårdens asfalt
fågeln en dinosaurie
bland myrorna

Glödande

Som en fettbumling
kastades jag ut
från min mors inre rymd
glödande
rusar jag fram i livet

Haldor Paulsson

Krig

Grön skog
kyla och frusen mark
där kramades jag och en engelsk flicka.
Män och män
det var bara män
jag saknade så min vän.
Krig är slut
jag är kall
död på känslor
hon
engelsk flicka
brydde sig om
mig.

André Sturesson

Att

Att vi

Solen

Att solen

så att jorden

Människan också

Ekorrarna

Att hon

Att människan

Att jorden

Att vi

Ännu

Gräset

Att ljuset!

Lars Inge Widlund

Kattdrömmar

Nu börjar de långa kalsongernas natt
och kylan mot månen
I kolmörk morgon det händer att
man ville vara en sängvarm katt
som slapp amortera på lånen

Annika Bursell

*

Ett besök till den fina ekologiska trädgård Mandelmanns på Österlen 061 ett möte med fabulösa tomater inspirerade mig till följande rader:

FIN-FRUKT-TOMAT-PRAT ELLER FIN FRUKT VS. GMO.

Fynd funnet, fabulös finurligt-naturligt
formad frukt-tomat.

Fotografering & frötagning företagen för fin fruktbar
framtida fruktskörd.

Fin framtida frukt förväntas. Fin frukt föreslås
för framtiden.

Föreslår förständig förutseende framtid, fritt
från förfärande, fördärvande

fabriksGMO förfarande, förförande, förbrukande,
förslösande & förstörande

forngener;

förständig frihet från falsk föda & fortsatt fullständig
fokus för fantastisk frisk

förnämlig föda frihet.

FabriksGMOfrö förfärligt för fattiga & förmögna.

Förkastligt för folkhälsan.

Farligt för folkkulturen.

Förödande för flerfaldigmångfalden.

Företagens förunderliga fröframställning, försvårar,
fördärvar för farmare & folk.

Företags "fyndiga» fabriksGMO försämrar,
förstör fröer för framtiden.

Folk fruktar fina forngensfröer försvinner.
Fantasifyllda fula förklaringar förekommer för
företagsförfarandet. Företagen
förkunnar fabulösa förtjänster för farmare.
Fantasifulla floskler!
Företags förehavande förödmjukande & förfärande
framtidmord.

Faktum förklaring: företags fokus; förtjänst & framtida
förmögenhet, föredras före
forngener, farmares & folks friskhet, frihet & framtid.

Förhoppningsvis fås fortsättningsvis förtjänstlig
förföljningsfri frisk fin förnöjsam
framtid för frötagare & finföda-älskare,

Från färsk föda förespråkaren,
Fresk Food Festival förrättaren,
Fruktfantasten & framtidstänkaren Eric

Eric Karlsson

*

»Ja visst gör det ont när knoppar brister» men Karin Boye, jag är redo. Ge mig förändringen. Förbättringen. Ge mig blomman som slår ut, jag vill genomgå processen.

Ge mig pojken i för gamla kläder.
Ge mig talangen. Ge mig kärleken. Passionen.
Ge mig min biljett till glittertåget, *biljetten till livet*,
Karin Boye.

Jag står längst fram i kön nu, jag vill bli prioriterad,
bekräftad, godkänd, stabil och älskad.

Våren tvekar inte längre, och inte jag heller. Jag vill falla,
jag vill chansa, riskera, satsa och vinna. För Karin Boye, jag
vet att jag kommer vinna.

Så brist min knapp. Nu är jag redo.
Glittertåget står på perrongen och jag är nästa att få köpa
en biljett.
Jag är ohejdbar, Karin Boye, för jag
»vilar i den tillit som skapar världen».

Och jag drömmer inte längre om hopplöshet, jag drömmer
om framtiden.

Moa Broström

Den orange hatten.

O se mannen med det stora vita skägget och den orange hatten som kommer joggande där. Han har även på sig röda shorts och en t-shirt som det står merry christmas på. Vem kan det vara? Jo det är ju självaste Jultomten som motionerar under sitt sommarlov för att hålla sig i form till i December.

Om man kommer närmare kan man även se att det är en liten text på den orange hatten. Felix Navidad står det. God Jul på ett främmande språk. (spanska).
Kopplar aldrig av Julen helt han.
Alltid redo!

Uno Lagerwall

Till Edith

Igenom långliga år
Jag sökte frid.
Extas jag fann, jag fann ångest
Galenskap jag fann,
Fann mig övergiven,
Jag fann hjärtat fränt
Av ensamhetens smärta,
Men frid det fann jag ej.

Nu, gammal och nära till mitt slut,
Jag lärt känna dig,
Och, av vetskapen om dig
Har jag funnit båd extas och frid,
Jag känner ro,
Efter många dystra år.
Nu, även om jag sover,
Skall jag sova tillfredsställd.

Översättning Liv-Karin Sigurdsson, 2006

Original: To Edith, Bertrand Russel 1967

Hennes hjärtas köpkurs

Uppvaknandet är mjukt, mildt
Alla världens solar
gläntar försiktigt på hennes långfransiga ögonlock
Samtidigt gör jorden ett extra varv
bara av ren och skär överskottsenergi

Bolaget har åter igen mångdubblat sin vinst
Hennes hjärtas köpkurs ligger högre än någonsin
Det toppar försäljningslistorna på
universums mäktigaste börs

Ett mirakel! ropar börsmäklarna till varann
rakt över det gigantiska luftburna
golvet som skiljer dem åt

På en piedestal i golvytans mitt
ligger en genmanipulerad kopia av hennes hjärta
Den är knackat fram ur psykoanalytiskt,
miljövänligt material

Den väger tyngre än guld
och är placerad ett lyckokast från kärlekslinjen

Ninni Andersen

Blomdans

Och Primavera drog fram
mässingstrumpeten ur det
gröna sammetsfodralet och
blåste ut över ängarna:

Opp
DESMEKNOPP!

Vissla du
KRISSLA
på TRIFT
på drift!

VÄDD
bli ej rädd
för den kyska
STINKSYSKA!

BLÅELD
slå eld
på en JUNGRFRUKAM!

Fram
nu NIPSIPPA
lipa och vipa
åt ISRANUNKEL
och VITRAPUNKEL!

TOK
glöm din bok
le galant
utan fjant
emot SVINAMARANT!

PADDFOT
och OXTUNGA
slunga
er fram
utan knot
ur ert damm
låt er berusa
utan att krusa
av MYSKMADRA fagra
och TROLLDRUVA ljuva!

Så locka
nu KÄRRNOCKA
NYSÖRT
till flört!

NATTSKATTA
skratta
åt PIPDÅN
ett fån
som väljer att flabba
med NOPPA
och SKRABBA!

Opp
BLODTOPP
och dåra
en MÅRA!

Si dansa
ni får
tills KNÖLKLOCKAN
slår!!!

Britta Lini Lindholm

Morgondagg

Morgondaggen gnistrar löfte om ljuvlig dag
solstrålar glädjer, fyller livets ark med färger
att vara

snuddar vid tanke

vid evighetens tidevarv att måla

dagar ler, skapar

ögonblickens lugna andetag att andas

leva

berör ett hjärtas fjäderlätta penna att skriva

ljuvt hörs sången, vindens vindar smeka

ordens vingar fångar

sjunger kärlekens steg till livet, ljusets källa

där kropp och själ famnas till att förenas, älska,

glädjas

finna lyckans ängar

vid bäckar, dess porlande toner

ögon blundar i djup stillhet

omsluter nära med hopp och ro

salar möts av innerlighet och tro

smeker till inre vila, omhuldas av styrka

när knoppar föds och blir till blom

färger vaknar att vara

solstrålar snuddar vid tanke tidevarv att måla

livet

när morgondaggen gnistrar löfte

om ljuvlig dag...

Åse Johansson

*

Hal som en slemmig torsk
Törstig som en alkoholist
Listig som rödluvan
Flitig som en slav
Arg som farfar
Lat som en ox
Hård som flinta, men inte Benny
Arg å sur som chefen
Sura miner, kan bli söta
Rik som en adelsman
Blommig som Lisa
Vacker som en dröm
Fet som en semla
Små grodorna är lustiga

Christina Skoglund Leek

*

Vad är en författare?

Vad är att författa?

Är detta ett maskulint eller feminint ord?

Eller neutrum

Antagligen är begreppet allomfattande

Tvekönat

Androgynt

Många är de som skrivit i lönndom

I hemlighet

Och i fångelser

I mörker eller i ljus

I celler eller på caféer

I frihet

Eller som Emily Dickinson ensam i sitt rum

Nils Ferlin säger träffande i en dikt

Söka efter levande ord

Ack, möda

Döda bara döda ord

Då frågar jag

Finns det både levande och döda ord

Stendöda ord som borde väckas till liv igen

Återuppstå efter upplivningsförsök och hjärtmassage

Eller likt Jesus väcka någon till liv efter några dygn

i dödsriket

Kanske finns det ord som ligger i koma – frånvänd
världen

Man borde kanske ge dessa ord lämplig behandling

Så de tillfrisknar

Stela och livlösa som de nu är

Vissa sprattlar omkring hela tiden

Vågor av ordsvall som tidvis går höga

Andra har formen av magplask som gör riktigt ont

Några rör sig i stillastående vatten, som i Döda havet
som saknar utflöde

Det måste strömma till och det måste rinna ut

Då är det fräscht, roligt och stimulerande

likt en häftig tango

Att ta del av en författares text när den är som bäst
är en livsnjutning

En ren livsnjutning

Sigrid Tadros

*

Ett brev så vackert jag fick av Dig
det ville jag för någon visa, och gick ut
men vinden kom och tog det med
vart tog det vägen, säg det någon?

Jag letar och letar och hoppas så
att kanske det kommer tillbaka
då tröstar Du mig, och säger som så
tänk att vinden för brevet dig tackar!

Almuth Lundström

*

The old poet
does not want to do these poems
anymore
He's now only waiting
for the bliss
when he will become himself
this poetry
of his

För en gammal poet
blir även att dikta
slutligt en pina
och han väntar så bara
på stunden av nåd
då själv han
får uppgå
i dikterna sina

Åsa Freij

*

Jag icke vet
varifrån
varför
vart är jag på väg
varför?
Jag vet bara
att jag finns och
du med och du och du och du.
Vi vet
det är det som räknas
som gör att jag sträcker
min vänliga hand till dig
du till mig.
Vi vet att vi ska leva
inte bara överleva
och skänka varann
leende och en varm hand
en tröst, en famn full av kärlek.
Vi vet det, du och jag
men skapar ändå mörka dagar
trots
att du vet
och jag vet
att slutmålet är mörkret

Esmail Fahiminia

*

Himlen är grå
det känns i mitt sinne
Varför är det så?
att jag helst måste se himlen blå
för att inte dystra tanken ska ta över
och det mesta tyckas svårt
När så en dag solen lyser åter
jag tror ändå det finns hopp
att det mesta ordnar sig.
Ja, varför är det så?
Att mulet väder ger tungt sinne
och blå himmel gör livet lättare,
nomaden i soldränkta öknerna,
är han glad varje dag,
fast han kanske mest längtar efter
molnen – med det livgivande vattnet?
Ja, inte vet jag.

Britt-Marie Lind

De plundrade mitt hem

Tidig sommarmorgon,
Solstrålarna leker i persiennerna,
hör en knackning på dörren, går och
öppnar med ett leende, möter ett par svarta ögon,
hårda och känslolösa i ett svart ansikte,
bakom honom en annan pojke
med gråa, tomma ögon.
Jag försöker skrika men skriket fastnar i halsen.
Vig som en panter rusar den svarta killen in,
tar kniven och hotar min man.
Pengar, genast pengar!
Han rotar i kameraväskan,
tar kameran, den andre tar TV:n.
Hotande med kniven tvingar han oss ner på golvet.
Underligt att se på, när vår TV promenerar ut under
den andres armar ...
Kaos inom mig ringer jag till polisen. Polisen, kom,
kom ...
De kalla ögonen följer mig många dagar.
Frånvaron av TV:n gör inte så ont,
Ont gör att det finns ungdomar
som lever i sådant trask av hopplöshet,
där begär efter knarket styr,
där kärleken är död
för evigt.

Seija Leino

Rädda vår jord

Rädda vår jord, stå inte kvar!
Ingen får skaka era axlar av rädslan,
vinn er batalj, väck våra martyrer.
Förbered er för striden, stå inte kvar.
Smärtan sprider sig i vårt land, bland våra vänner,
bland våra familjer.
Så emot dom onda!
Avbryt alla lagar, klipp upp alla staket mellan gränserna,
befria er jord, ta varandra i händerna!
Stå inte kvar begravda i tystnaden och rädslan!
Stå inte kvar – idag tog de vårt land med beslag
– imorgon kommer de ta vår heder med våld
ingen får skaka er, befria vår jord, vår nation!
Stå inte kvar!
Bränn ner det svarta guldets, bränn ner all förmögenhet
som de söker efter och plantera, plantera kärleken, plantera
freden, tryggheten mellan oss.
De bygger fängelse åt oss som de kalla för Paradis.
Demokrati vill de skaffa medan du och jag söker efter
våra mäns döda kroppar.
Behåll er styrka, ha tålmod, göm er sorg,
bär solidaritet till var och en på jorden.
Möt era fiender som inte sörjer er med all kärlek.
Tala, berätta, sjung för vår nya jord, för vår nya generation.
Sjung vår nationalsång och befria vår koloniserade nation.

Sabrina Al-Salim

*»Kom aftonstjärna, snart,
att båda de bästa stunder i mitt liv!
När tystnad överallt får råda,
då börjar mina 'tidsfördriv'»*

citatt: M.G.H. Nordenflyeht.

Ensam Hemma

Jag dansar i hela huset –
jag valsar på alla golv
i gråvita skymningsljuset
när klockan har slagit tolv...

Det vajar i trädens kronor –
snart regnet ska driva in.
Jag gnolat på mina visor
och spelar på min violin...

Mer ihärdigt susar vinden
och sommarnatt går mot dag
och hjärtat är fullt av drömmar
av underligaste slag...

Om allt det som kunde varit
men aldrig blev riktigt av...
Barfota i regnvått gräs
kan jag släppa livets krav –

Så länge jag andas
vill jag älska mitt fria liv
och aldrig vill jag ägna
åt något som »tids-fördriv»!

Esther Callmer

Nekrofilerna

Jag har blivit en hejjare på kast med litet glas
åratals övning har gett utdelning för IKEA.

För mig har det kostat allt.
Det kan dödslinjerna på
mina handleder vittna om.

Vad mina ex har att säga ska det
pratas tyst om
för mitt hjärta skriker så fort
de kommer på tal.

Alla kyssar som blev till knytnävsslag
och alla gånger de påmint mig
om min plats.

Fastbunden, utlämnad och medvetlös
efter ert behag.

Om min vilja varit vid liv hade
jag lämnat er utan polisens hjälp.

Om du aldrig kommit till liv
hade jag fortfarande vandrat
med nekrofiler.

Helena Wiking

En dag i mitt liv

Matte och jag

Matte och jag, vi har det så bra.
Vi jagar varandra och gömmer oss bra.
Vi sover tillsammans vareviga natt,
jag njuter till fullo, fast jag bara är katt.

I somras många soliga dagar vi fick.
Då ofta vi ut på gården gick.
Matte rensade ogräs i rabatt.
Jag satt i bligade på annans katt.

En katt var helsvart, en annan grå,
det var riktigt trevligt, det kan ni förstå.
Sen gick vi hem och åt något gott.
Vi trivdes båda i stora mått.

En dag smet jag ut från gallergrinden,
jag rusade snabbt från botten till vinden.
Matte hon såg ej att jag var på rymmen.
Hon gick så glatt för att barnbarn vakta.

Någon släppte ut mig på gården, det var bra.
För jag fick en enormt jättelång dag.
Hon var borta länge, hela långa dan,
jag längtade mycket, ja som bara fan.

Det mörknar re'n och Matte kommer inte.
Jag längtar så efter varma famnen
och sängen där vi sover och
där jag spinner och spinner av välbehag.

Så kom hon till slut och ropade Elsa
och jag sprang fram för att välkommen hälsa.
På vägen upp jag pratade hela tiden,
pratade och pratade och berättade.

Matte, hon kramade och kramade,
jag spann och spann och gladdes otroligt.
Hemma igen, hemma igen, hemma igen,
hemma igen, hemma igen, hemma igen.

Elsa Hortensia
(nedtecknat av Linnéa Åsberg)

det här är sista gången jag försöker

vill ha något annat, vet inte vad,
allting måste vara bättre än det här

vi tycker två år är lång tid
om saker håller i tio, fantastiskt!
men träden stod där igår och kommer finnas kvar
även när vi drar vårt sista andetag

att kalla tiden för sin fiende känns fånigt
tiden är ju inte ens på riktigt

tiden är ett dumt påhitt
skulle behöva en vägvisare

ingen timvisare, minutvisare eller sekundvisare...

det här är sista gången jag försöker
tänker ta avstånd från närhet
jag har aldrig varit bra på det
trött på att så få känner mig
ser tomheten fann kärleken
ser kärleken fann tomheten

jag kom
du såg
men ingen av oss segra

vänd dig mot stjärnorna
se aldrig tillbaka
titta aldrig ner
allt är tomma fläckar
där de högg ner våra vänner

meningslösa mening
tomma överfulla samhällen
långa korta dagar
ensamma överbefolkade lokaler
hungriga mätta magar

du är aldrig ensam
ändå känner du dig ensam

Oscar Brodin

*

Spring iväg. Långt bort.
Spring så fort du kan.
Bort från skiten,
bort från allt.
Denna mardröm är sann.

Svaren finns runt alla hörn,
men ingen vågar lyssna

Ta din kniv, skär ett sår,
låt det röda blodet tystna.
Tystna allt korkat, dumt,
allt som bör försvinna.
Låt det rinna, låt det rinna,
låt dem aldrig vinna.

Du kom tillbaka med en ilska,
du kom tillbaka med stil.
Med viljan att förändra
hundra tusen liv.
Du satte eld på alla husen, skapade rök,
en sorts dimma.
Du lät det brinna, du lät det brinna,
du lät dem aldrig vinna.

Andreas Malm

*

Jag tror jag är redo, men känslan är skev
går i fel riktning
Känslan räcker inte till – når aldrig hela vägen fram
Jag blir nervös av fel orsaker
Alltid nervös
Jag blir svartsjuk när hon ler

Utrymning!

Jag kan påstå att det – allt – är bra,
men det finns ingenstans att sitta
Inte tillräckligt med plats för mitt utrymme

Jag har inget ego

Tiden sträcker sig över för få tillfällen
För korta för mitt självförtroende
Det är inte rättvist

I det avgörande skedet är jag feg
Varje gång
Alltid

Joakim Glimsjö

Mjuk sammet

Natten är mjuk sammet
Skimrande stjärnor klara
tyst,
skrikit TYST!

Is, frost, snö
någon la sig för att dö
någon lät sig födas
livet börjar på nytt
Cirkeln är oändlig
livet är fröjd.

Bianca Haug-Ingebrigtsen

*

Gav fan i poetisk frihet

Drog min sjösalavals

På McD

Allt tjat om höjd och
träck

Ofarlig oneliner

Pistol

Mattias Gerenstein

*

Det sägs att en bild säger mer
än tusen ord
men inte ens 1 miljon bilder
skulle kunna ersätta ett
mänskligt möte

Helén Ögren

*

Där jag växte upp
var rådjuren rikliga
de smög sig in i vår trädgård
stal våra frukter och bär
Vi kunde se deras avtryckta hovar
i gräsmattan dan efter
Senare såg vi dom
stå och sälja grejerna
längs Uppsalavägen

Där jag växte upp
var det ingen ordning och reda alls
Inte ens spökena
kunde sköta sitt jobb
och hålla sig på sin plats
De lämnade kyrkogården
begav sig in på Konsum
och störde folk.
Vid köttdisken fanns den
halshuggne, stod och skramlade
med kedjorna
Vår försupne församlingspräst
fick komma och
reda upp det hela

I parallellklassen till min
gick en pojke som blev överkörd
av en ångvält
Jag minns hans begravning
vi rullade ihop honom
för att få plats i kistan
Dan efter kom han
tillbaks till skolan
Han åt mycket mindre
resten av terminen

Johan Nordgren

*

Viska bara
Rymden har öron,
Herren ständigt vaken

Hemliga inspelningar
Andra tekniker
Celler för inspelning!

Starka stationer ...
Osynliga sådana
Tar emot bilder och önskningar

Viska din önskan
Var sändare av
Kärleken

Raili Raurio

En ny tid under Nahui Ollin

Femtio två år har gått, sade de gamla.
Femtio två. Tidevarvet Xiuhmolpilli var döende igen. Som en fisk på marken, som en fjärl i vattnet, som ett spjut i luften, var Xiuhmolpilli döende. Det sade de gamla. »Vi ska bygga en pyramid», sade de. »Må världen inte gå under! – Må Gudarna vara med oss!»

»Med oss må Tlaloc, Quetzalcoatl och de andra Gudarna vara!» bad de gamla. Insvepta i rökelsemoln bad de. Hymner och copallins rök steg tillsammans mot himlen. Tillsammans som Cuauhtli och Coatl, örnen och ormen, för att nå Venus och Stjärnorna. Tillsammans ännu en gång, bundna av snäckans basunstötter och dånet från trumman.

Trumman, snäckan, lerpipan, skramlan; alla ting som kunde sjunga fick göra det. Det var nödvändigt.

»Visa vad ni är skapade för!» sade de gamla. Tlaltecuihtli lyssnade, Xiuhtecuhtli likaså, och så Huitzilopochtli. »Lyssna!» sade de gamla och tittade mot himlen, den mörkblå, den oändliga, krukans som bevarar Ehecatl och Atl, vind och vatten.

Vatten är liv. På jord utan regn växer inte ens gräs. Malinalli behöver Quiahuitl, och så gör majs.

Människoköttet är majs, och majs är regn, och regn är himlen. »Låt oss be om regn och tid!» sade de gamla. »Tidevarvet dör och vi med det – låt oss offra och be!» sa de.

De knäböjde och bad Tonatiuh, Solen, att visa sitt ansikte återigen nästa dag. Om en morgon till, bad de. Fortsättning på livet. Om en ny era, en ny Xiuhmolpilli. Inget mer. Detta bad de om. Och Tonatiuh sov. Men de gudomliga örnen var öppna för böner. »Hör våra böner!» bad de gamla.

Oscar García

*

Aldrig mer, aldrig i livet, jag lovar, inte en gång till.

Men det är klart, att killen jag mötte för en tid sedan på dansen räknas inte, honom tror jag på.

Han stod där med sina fina glittrande ögon, sitt varma leende och sa – Kom min sköna så dansar vi – och bara sättet han höll om mig på!!! Milda himmel vilken man!

Han tyckte jag var det finaste han mött och sa att han bedårades av min doft och min kropp och jag visste att han var mannen jag väntat på för jag hörde ju hur ärlig han var.

Vi gick hem till mig!!!!

Nu väntar jag på att han ska ringa för han sa ju att han inte kan tänka sig ett liv utan mig. Men det är lite konstigt, det har gått tre veckor nu och fast jag vet att han skulle resa utomlands i jobbet och kanske inte kunde få tag på en telefon. Så undrar jag. Hoppas bara att dom 15000 han fick låna räckte till det han behövde dom till, vad det nu var ...

Eva Almlund

Förändra

Orsak och verkan är livets lag,
Varför lider du och jag?
Jo, vi plågar oskyldiga djur,
Berövar dem frihet – fångar dem i bur.
Vi vill inte själva ha ont. Vi vill bedövas och sövas!
För djur lär det inte behövas.
Smärtlindring hos dentisten,
Men vad känner krokade fisken?

Vi skriker så fort det gör ont,
Det gör ont – det gör ont
Varför skall människor lida?
Får det det bittersta svida?

Orsak och verkan är en lag;
Vi plågar djur varenda dag,
Därför lider du och jag.
Djur skall älska, smekas
Absolut inte till middag stekas
Det mår alla illa av.
Tänk om, ta nya tag
Förändra idag!

Ilene Stensson

I juli

Med HERRENS PENSEL ...
Målas HIMLENS DRAG
härligt!

Själlyfts innerst
Nu –

Lena-Britt Brolin

Minnesbild

En sommar
med tårfyllda fönster
med dyngsura
strumpor å skor
Så minns jag en sommar
en sommar
då jag miste min mor.

Lonely Boy

Kjelle 67 bast

Livet är svårt att förstå
därför ska man vara två.
Det är lättare att sorger bära
tillsammans med sina kära.
Att bli gammal är inte roligt
men efter regn blir det alltid soligt.
Låt inte dystra tankar ta över
grubbla ej mer än du behöver.
Räkna de lyckliga stunderna blott
var glad för det långa liv du fått.
Barn och barn-barn är livets krydda
lycka är en egen hydda.
Vakna var morgon med ett leende
försök lägg undan sorg och elände.
Skratta när du är glad min vän
gråt när du är ledsen,
men Jag är inte bitter.
Jag blir glad när jag hör fågelkvitter.
Djurgårn är det bästa laget
spöa både Hammarby och gnaget.

Kjell Bexelius

Sinnesfrid

Om du bara kunde ana
vem du är
få en glimt
av livets källa

Om du bara hade mod
att bara vara
i det som är
och finna lyckan
den eviga och sälla

Tara Olavisdatter

Den andra jag

Den följer efter mig på vägen,
tillsammans vandrar vi i skogen,
i parken eller till bussen
den lägger sig med mig i sängen
den är med mig på möten och träffar
när jag flyger, går, och joggar
eller bara sitter och väntar
den kör bilen med mig
svänger med mig i kurvor
när jag springer eller trampar
stiger av eller stiger på tåget
dricker kaffe eller äter
på fjället eller plockar bär
den är alltid där
min ständiga skugga
min eviga vän
mitt andra jag
min namne namn: främlingen

Razak Aboud

*

alla
vill vi vinna över väggarna
vakna ur sömndrömmen
vända på dygnet
eller på oss själva
timmarna bryts ner mellan idagimorgonresten
och i mellanrummen blundar man
och gör kanske
något misstag ibland
för att ge näring åt de kritiska tankarna
för mänskligheten tror sig leva
på gränsen
till den totala meningslösheten
allt är en sömnig genomskinligt genomskinlig dimma
en dag hamnar vi i slussen
bakom ridån
på nästa nivå
och det
kommer att vara höjdpunkten

Frida Johansson

förfall

för övrigt förefaller det för mig som om...

medvetandets sammanfall sammanfaller
med medvetet infall och utfall från bro
lyfter från marken till luften utan lyftkraft,
lycklig till och från
frånvarande kvarvarande förblir hopplösa;
förlöser förhoppningar med mitt livs sista hopp
lösgör sinnet från kroppen, besinningslöst;
frisinnigheten förkroppsligad;
sinnet frikopplat
sinnets sanna utrymme är rymden
rymden ryms sannerligen inte i mig

– utrymning

Peter Jarnestedt

*

Livet var ett löfte i evigheten
nu sviker det sin glans
Smutsar ner sinnen det givit mig
repar själen i bitar av ovisshet
livet var ett löfte
en välsignelse, en förbannelse
jag blev en del av livet

Elin Riberg

*

Kollar den tickande saken,
en gång till
hon gör det hela tiden
men ändå
tycks hon aldrig uppfatta tiden

det var tomt i henne nu
som om någon blåst bort
allt det fina som brukade vara där,
med ett simpelt andetag

och hon faller och ligger, flämtar och gråter

hennes, hennes är äckliga och
nersmutsade av tankar

men mina, mina
andetag är rena nu

Andrea Eriksson

Gröndrink

Jag hör en röst, kommandes liksom
ifrån mitt eget bröst, sägandes:
Hur allt synligt och osynligt hänger samman
vet du föga, därtill krävs ett mera upplyst öga.
Hm, jag svarar, i häpnad tänkandes.
Jag har hört den rösten förr som talar,
ibland förmanar, stundom uppmanar.
Ofta både svår att tyda och att lyda.
Lyssna även du, till vad jag hörde nu

Det är höst, se på träden,
löven falla, ett och ett de falla alla,
mörk tid, men ljuset det skall återkomma,
vet alla. En mörkrets tröst.
Klorofyll i växsystemet konserverat,
inget grönt från sommarens idyll kan observeras.
Kallt och trist, menar mången, helt visst.
Tag på en extra tröja. Gå inte frysandes.
Iakta och se på bladen, är de fula,
lysandes i färger röda, bruna och gula?

Hur vore det med en drink, som kunde göras i en blink?
Klorofyll din egen kropp behöver, vatten i en mixer fyll,
tag maskros, nässla, klöver och annat grönt som årstid
bjuder, en bit banan för smak, mixa allt till smaklig saft.
Saften skall ge dig energi och kraft som du bara minns
i barndom att du haft.
Naturens krafter kan mänskan bara ana.
Drick den drinken, gör det till en morgonvana.

Nej, hur existensens vara hänger samman, det vet jag ej,
Ändå blev jag, liksom alla andra, del däri,
med förmåga att ha pli.

Liv-Karin Sigurdsson

En bön till alla världens barn

Det finns en växt i skogen som heter överlevnadsväxten.
Jag ber att ni skall överleva...

Det finns en växt i skogen som heter utvecklingsväxten.
Jag ber att ni skall utvecklas...

Det finns en växt i skogen som heter ålderdomsväxten
Jag ber att ni skall bli gamla, att ert hår skall bli grå
och att ni
skall berätta sagor och leka mer era barn och barnbarn...

Det finns någonting i världen som heter rädsla för
det okända.
Jag ber att den rädslan förvandlas till nyfikenhet och
förmåga
att uthärda rädslan och förstå den.

Det finns någonting i världen som heter hat.
Jag ber att det hatet elimineras och ersätts med
oändlig kärlek.

Det finns någonting i världen som heter kärnvapen och
bomber
som hotar mänskligheten med farliga skott och
explosioner.
Jag ber att de varken skjuts eller exploderar, och
när de ändå gör det
skall de förvandlas till kärleksskott som varken dödar
eller skadar.

N'Denian Kebba Landing Sonko

In Memoriam

Liten röd fluga
med poesins vingar

med poesin svingar
Erkki Lappalainen

Evvy Söderman

Min inre kraft

Du smeker ren och len
med balsam
du har i den heliga flaskan
du funnit i fantasin och minnenas landskap

Moder
du föder liv
där inget liv finnes

Du smeker atmosfären blå

Regnbågen är ett av dina hem
och du är hos mig
alltid.

Helena Leijd

Tallen

Det finns en tall som räcker
nästan till himlen upp.
Tänk om jag kunde klättra
och sitta i dess topp
och blicka över staden, och
känna mig som Kung
det vore nåt att skryta om
när jag ej mer är ung.
Och har jag tur så böjer sig
Gud Fader till mig ned
och viskar i mitt öra
du får icke trilla ner.
Då tackar jag Gud Fader
för vad han skapat har
Sen sitter jag så stilla
i min talltopp kvar.

Carole Mparmpagiannis

*

Flyttfåglar finner vägen
vart de vill och dit de ska
och om än krokigt
det gör även ja'

Jon-Sture Sigurdsson

*

Att vakna en morgon när himlen är blå
att tycka det blåa stör
att önska himlen i stället var grå
att vara på dåligt humör.

Att inte vilja se solen lysa
att vägra låtsas va' snäll
att hellre klaga, tjura och frysa
att hoppas det snart blir kväll.

Mitt i orkestern står någon
och spelar sin egen sång
spelar för glädjen i livet
spelar den gång på gång.

Den någon ville jag vara
som mitt i det vardagsgrå
kan låta min livsglädje spela
även om ingen hör på.

Cecilia Flodin

Kaugel, kaugel, kus on minu kodu

Kaugel, kaugel, kus on minu kodu –
kaugelt tervisi saadan ma sul.

,: Üksi rändan ma võõramaa radu,
pisar laugel, kui meelestud mull'! ,,:

Tasa nuttis siis kallim m u rinnal,
tasa sosistas õrn tuulehoog.

,: Kurvalt kajakad kaebasid rannal,
vaikselt vulises vahune voog. ,,:

Vaikseks jäänud on lainetav meri,
vaikseks jäänud on kallima rind.

,: Üle lageda vete vaid kõlab
kurb ja igatsev hulkuri laul. ,,:

Orlev Sild

Jag innehåller ALLT

Jag innehåller ALLT!
Allt det som jag önskar vara,
är jag redan.
Allt har mening.
Jag är Guds uttryck.
Jag vaknar till det eviga livet!

De höga vibrationer jag kan nå upp till,
står i proportion till de djup
jag har modet att tränga ner till!

Med tanken
skapar jag
den verklighet
jag befinner mig i.
JAG ÄR
vad jag tänker
och energin
följer tanken.

Aita Veetmohi Päts

En natt i Toscana

Att ordna sin mat, att njuta några glas Chianti Classico,
att lyssna på syrsornas sång under Toscanas natthimmel.
Vad mer kan en ensam människa hoppas på?

Karl-Erik Flovén

Ett gammalt Sjötroll

På en ö i Vänern bor ett ludet troll, om
sommaren spelar han boll efter boll, och
drejar sej krukor av Vänerlera, och
tuggar på sjögräs och Tulo med mera, och
dansar en ensam jig sen om natten, och
rider en tur på den halta katten, och
väntar på våren när sommaren grönskar,
och fryser i solen och nyser och önskar att
värmnen kom till Vänern nån gång,
och gnolar sen stilla sin egen sång om
möss och om mossa och bortglömda kläder och
kåda och läder och lingon och fläder och
sånt som man undrar och aldrig vet och
sånt som går sönder i evighet...

För vad *kan* ett troll göra som inte kan höra hur
vågorna smeker med snällhet hans öra och
hur vinden i skogen förklarar sej trogen och
söker hans inre beröra?

Niklas Aurgrunn

Bönesvar

Hjälp oss Jesus att vi snart får se
att våra böner, bönesvar Du ger,
att ge oss våra hjärtans innersta begär,
det har Du lovat, ja även mycket mer.

Vi går här och väntar,
Dina löften uppfyllt se,
och att i våra liv, Din vilja får ske.
Glädje till fyllest, så står det i ditt ord,
ger Du till dem, som din vilja har gjort.

Du längtar i ditt hjärta brudgummen få se,
Jesus vill smycka dig med
glädjens harmoni.
Låt dig uppfyllas av anden
mer och mer. Jesus har lovat att
under med dig sker.

Deborah Fisher

Vad har du rivit min tiger

Vad har du rivit min tiger
Vem gav du klösmärken idag
Vad har du klöst på och repat
Stor eller liten stark eller svag

Vad har du kloat och klösat
Vem fick blåöga igår
Varför blöder ditt offer så mycket
Varför rev du så hårt

Vilka var det som skrek och vad sa dom
Vad skrek du sedan tillbaks
Varför revade du honom min tiger
Varför lever han inte idag

Vem var det nu som du rivde
Vem fick nu ta allt ditt stryk
Vems lyse var det du släckte
Vems ventil har nu pyst

Min allra mest älskade tiger
Mitt allra mest älskade djur
När jag skapade dig var du vacker
När har du ju blivit så ful

Vad har du rivit min tiger
Vem gav du klösmärken idag
Vad har du klöst på och repat
Stor eller liten stark eller svag

MC Shylock

Kärlek

En man att älska, älskade barn att älska, jag ser och
minns
mina barn en sommar sovande
efter en dag i lek och bad
solbrända, snusande i sina sängar, så vackra
kan det vara mina

En man att älska, att skratta åt hans
vardagsberättelser
från hans arbete
berättade med låg glad röst
Tänker på den goda paellan, smaken av saffran,
kyckling, fisk, räkor
känner doften och hör honom säga
kom nu hustrun lilla, maten är färdig

Birgitta Fröling

Broar

Regnbroar

Broar över vida vatten

Broar mellan folk

Broar mellan länder

Ett fäste här, ett fäste där

Broar att gå på Broar att köra på

Broar för tåg

Broar för bilar

Akvedukter

Viadukter

Gångbroar

Tänkta broar

Ritade broar

Spångar

Broskpann att njuta av

Fula broar

Vackra broar

Stenbroar

Himmelska broar

Och guldbroar i mun

Kay-Britt Brandström

Bara Kärlek

Det är kärlek som världen behöver
det är kärlek, ja kärlek blott den
som kan rädda från hat som flödar över
som kan göra en ovän till vän.

Bara Kärlek den rena, den sanna
kärlekslöshet fördriver folk från hus
knutna händer ej får den att stanna
stöveltramp trampar drömmar i grus.

Det är kärlek som världen behöver
det är kärlek, ja kärlek blott den
som kan rädda från hat som flödar över
som kan göra en ovän till vän.

Kan du höra hur makten marscherar
grova kängor, som allt vill trampa ned
men inunder vill Livet pulsera,
den vill ej vara med i maktens led!

Det är kärlek som världen behöver
det är kärlek, ja kärlek blott den
som kan rädda från hat som flödar över
som kan göra en ovän till vän.

Kerstin Roos

Frid och fred

Gamla mönster blossar upp
och blir som monster
Tar över och gör oss blind
för oss in i en djup avgrund.
Men livet tar oss i sin hand
och visar vägen in mot land.

Visar vägen till frid och fred
även fast monstren i oss är vred
Inspirerar oss att meditera
för att föra in en ny era
... in i våra liv

Som sprider sig som ringar på vattnet
som sprider sig med vinden
som ger frön som slår rot
... växer och frodas

Visar vägen till frid och fred
även fast monstren i oss är vred
Inspirerar oss att meditera
för att föra in en ny era
... in i våra liv

Maria Matsson

*

Två folköl och nötter på golvet
en resemadrass några halvbrända ljus
och en bandare ställd på repeat

Anton Klepke

*

I många år har jag önskat att någon skulle hålla mig i handen genom livet. Bära mig ur skiten och göra jobbet åt mig. Fortfarande vill jag klamra mig fast vid någon men jag försöker att låta bli. Det är svårt att stå på egna ben utan att falla.

Du har följt mig under så många år. Kommer sakna dig fast du gjorde mer ont. Kicken av att vara smal, smalare, smalt. Längtan efter att bli sedd. Du gjorde mig sedd. Fast på bekostnad av mitt inre och min kropp. Du sa aldrig stopp. Du jublade när jag svalt och jag rös. Du har varit en elak men trygg famn. En famn att falla tillbaka till så fort de svajat.

Fanny Stavlund

Bönesvar

Hjälp oss Jesus att vi snart får se
att våra böner, bönesvar Du ger,
att ge oss våra hjärtans innersta begär,
det har Du lovat, ja även mycket mer.

Vi går här och väntar,
Dina löften uppfyllt se,
och att i våra liv, Din vilja får ske.
Glädje till fyllest, så står det i ditt ord,
ger Du till dem, som din vilja har gjort.

Du längtar i ditt hjärta brudgummen få se,
Jesus vill smycka dig med
glädjens harmoni.
Låt dig uppfyllas av anden
mer och mer. Jesus har lovat att
under med dig sker.

Deborah Fisher

Morgon

Klockan är fyra, tidig sommarmorgon
jag strövar i skogen, lyssnar på fågelkvitter
njuter av lugnet och upplever naturens storhet
dess styrka och tjusning.

Jag skulle vilja ge dig detta ögonblick
när solen sirligt strilar ner genom trädens lövverk
och när naturen är i sitt uppvaknande.

Vilken otrolig skönhet.
Just detta ville jag spara och ge dig en dag
när vardagen tycks dig tung och grå.

Ingrid Björklund

Elins katter

Elins katter dom är två, Pontus och Morgan de heter ju så den ena tigerrandig och den andra svart och vit, oj vad de springer hit och dit.

när du och din mamma och Simon är på stan, så vilar dom mest hela dan, men när ni kommer hem så springer dom som en rem och hälsar med sina båda hjärtan er välkommen hem.

Elins katter dom är två, Pontus och Morgan de heter ju så den ena tigerrandig och den andra svart och vit, oj vad de springer hit och dit.

När Simon som till sommaren fyllde ett och nästa sommar blir han två. Snart så reser han sig upp och börjar gå
Elin, kan Simon få låna dina katter då.

Elins katter dom är två, Pontus och Morgan de heter ju så den ena tigerrandig och den andra svart och vit, oj vad de springer hit och dit.

Men åren de går, och katterna från igår dom leker någon annan stans, som ni säkert förstår.

Men så en kall och gråtrist november, kom det en Skrollan hem, en ny liten mjuk vän, ja katten mjuk kallar jag den.

Elins katter dom är två, Pontus och Morgan de heter ju så den ena tigerrandig och den andra svart och vit, oj vad de brukade springa hit och dit ...

Mats Nömm

*

Vi är vackrast
vi är bäst.
Fiskmåsen utan öl
Tappa skon
när vi gick över bron
Ära
Tystnad oro
Drick en skål Bajen
Mörker
Katten spinner
Bajen vinner

Bengt, Micke, Otto, Lasse

*

Ensamheten är en
illusion
fjättrad vid en sträckbänk
får du en vision av
din moders navellänk

Micke Wingård

Broar

Regnbroar

Broar över vida vatten

Broar mellan folk

Broar mellan länder

Ett fäste här, ett fäste där

Broar att gå på Broar att köra på Broar för tåg

Broar för bilar Akvedukter Viadukter

Gångbroar

Tänkta broar Ritade broar Spångar

Brospann att njuta av

Fula broar

Vackra broar Stenbroar

Himmelska broar

Och guldbroar i mun

Kay-Britt Brandström

Hos kuratorn

Min son har livet blivit likgiltigt!
Han inte längre är ute med de andra barnen och leker
Sitter bara i sitt rum ständigt mumlandes
»Det är bättre att brinna ut, än att sakta suddas ut»
Medan de andra ynglingarna i de fagra åren florerar runt
Han bara leker för sig själv
Skrattar inte längre åt roliga skämt!
Skulle nog inte blinka om vi så med en spade honom drämt!
Min son har till livet blivit och visat likgiltighet!
Vad är det för fel på honom, är det någon som vet?
Dörren öppnas på glänt och sonen ser rakt in
ser ett par stora bruna läderskor
med prydliga skosnören snörda i en rosett
»Välkommen och slå ned dig på en stol»
Din son inte längre respekterar samhället
Gör inga läxor
Tycker han är för bra för det
Och för dålig för det
Han tittar inte längre över övergångsstället
Tycker att det inte gör något
Ute efter spänningen om det gör något
Åt hans streckiga min
Ivrigt kuratorn tankegångarna plitar ned
Ser på barnet med snälla ögon
Hoppresat grin

»Jag har det bra, mycket bra»
Säger den blonda pojken och skruvar på sig, fortsätter lågt
»Tacksamhet jag också för det inneha
Men sedan alltför länge
Hatisk jag mot människor blivit i allmänhet
bara för att det verkar så lätt –

för dem att klara sig med sådan empati som jag har
jag känner så mycket med – älskar och tycker synd
om människor för mycket Överlag»

Man slutar vara rädd för livet
Förakta dess slut
Om man inte längre åt det har tro, tillförlit eller flit
för det
Då kan det kvitta, göra detsamma
Om man inte längre en standarddram har
Uppmärksamheten till omgivningen försvinner
Ram för tro, tillförlit och flit för samhället
Om man påstår sig ha genomskådat det
Om man insett att allt bara har med inflytande på
människor att göra
Om det bara ger pris och ingen känsla
Och tycker sig kunna ha en sådan inflytelserik karaktär
Att det inte räcker att kämpa för människors tro, tillförlit
eller flit längre
Detta är inget jägarsamhälle
Då är man inte av detta samhälle
Då definiera kärlek, vänner, och relation
Man förväntas och skall göra
Annars får man det gjort åt sig...
»Jag är för känslig. Jag tror jag är för stel
för att återfå den entusiasm jag en gång hade som mindre
att få vatten på min kvarn
Och med den insikten kan inget göra mig hel»
fortsätter Olle »och med den misären vill jag inte leva uti»
... Och krasslig man till kuratorn får gå

Linda Sjöberg

*

Att vakna en morgon när himlen är blå
att tycka det blåa stör
att önska himlen i stället var grå
att vara på dåligt humör.

Att inte vilja se solen lysa
att vägra låtsas va' snäll
an hellre klaga, tjura och frysa
att hoppas det snart blir kväll.

Mitt i orkestern står någon
och spelar sin egen sång
spelar för glädjen i livet
spelar den gång på gång.

Den någon ville jag vara
som mitt i det vardagsgrå
kan låta min livsglädje spela
även om ingen hör på.

Cecilia Flodin

Korta kontakter

Det är så roligt och trevligt att få kontakt med Dig.
för du är så öppen och vågar konversera med mig.

På bussen, t-banan eller var det nu sker, är denna
spontana kontakt givande och sådan glädje det ger.
Alla som jag fått kontakt med under årens lopp
de visar att jag ännu för mänskligheten har hopp.

Tack för ditt sällskap under en annars så tråkig färd,
att utbyta lite av varandras erfarenheter är för mig guld värd,
Tack alla som vågar prata med okända
Till Er jag denna dikt vill sända.

Hemsida - hjälp uppifrån

Lär mig html-koder och att göra hemsidor var inte
lätt men till slut
så lyckades det hela och hemsidan blev bra säger
de som sidan sett.

Att jag fick hjälp uppifrån kunde folk tro att jag fick, hjälpen
där uppe använde ett annat program men till slut det hela gick.

När jag nämnde att jag fick hjälp där uppifrån så fick folk för sig
att jag vände mig till Vår herre men så var det ej, för den som
hjälpste till bodde uppe i norr, i Umeå och var en tjej.

Jag bor i Stockholm och Umeå är för mig geografiskt sett norr,
dvs. upp i landet, det är intressant hur människor ser ordet
uppifrån och bildar det egna sambandet.

Undra vad folk hade trott om jag sagt att jag fått hjälp
där nere ifrån,
kanhända de oroat sig för min psykiska hälsa och inte sovit
en blund
istället för att fråga om jag hade kontakt med folk i Lund

Anne Rova Grip

Medverkande

Börje Crona	7
Jan-Eje Ferling	8
Curt O Wallerud	9
Kjell Walfridsson	10
Arya Akram Monfared	11
Marie Munter	12
Rosalind Eriksson	13
Jian Obaid	14
Per Alvar Nilsson	15
Nasser Haidari-Ahwazi	16
Siham Alahi-Ahwazi	17
Ulf Hellsing	18
Javier Claire Covarrubias	19
Walter Dan Axelsson	20
Ryszard Golebiowski	21
Solveig Ström	22
Verdandi Kuhlman	23
Andréas Björsten	24
Louise Lindström	25
José H Romero	26
Augustina Budja	28
Ingmar Heldsdörfer	29
Mikael Samuelsson-Levenhagen	30
Tina Runa	31
Lena Jansson	32
Petter Ljöfström	33
Sofie Samuelsson	34
Anari Jarl	35
Ernst Marlboro	36
Elisabeth Gustafsson	38
Arvid Svenske	39
Hanna Sijaric	40
Görel Crona	41

Ernst Brunner	43
Henrik von Koch	44
Dawn Weston	45
Seija Silvennoinen	46
Bertram Afzelius	47
Linus Rispling	48
Hans Eric Jarnbo	49
Josep Sumic	50
Sharavyn Surenjav	51
Karl Johan Rahm	52
Lina Berglund	53
Miranda Matti	54
Bo Göran Nilsson	55
Rune östensson	56
Per-Magnus Eliaeson	57
Sandra Trankell	58
En Ceaucescu	60
Eva Åberg	62
Stefan Viljehammar	64
Cristina Spitzinger	66
Denise Fernström	67
Roland Granath	68
Carinne Löfgren-Williams	69
Olof Lagerhorn	70
Carl Etzler	71
Maia Zelenita	72
Pia K	73
Kjerstin Krantz	74
Lena Krantz	75
David Jemsby	76
Rurik A-crona	77
Perjöns Larshansson	78
Sigvard Läth	79
Erik Wikström	80
Svante Helmers	81

Staffan Welroos	82
Marianne Nyberg	83
Sirkka Sjöberg	84
Hans Boij	86
Katastrof	87
Bengt Landin	88
Thommy Sjöberg	91
Anders Schaerström	92
Ewa Meldrum	93
Keijo Winstén	94
Anna Emanuelsson	95
Alexandra Emma Luthander	96
Eva Klingborg	97
Paul Grundin	98
Karen Blomqvist	99
John Peter Gister	100
Maja Didrikson	102
Yusuf M. Ishaq	104
Carina Bodén	105
Teddy Trela	106
Annelie Johansson	107
Lisbeth Johansson Ishaq	108
Lars Ranold	110
Ulf Dagman	112
Abel Samir	113
Danzan Nyama	114
Gunnel Johansson	115
Kai Blomqvist	116
Åsa Älmeby Thorne	117
Lena öberg	118
Anne-Marie Widerström	119
Carl Uhnbon	120
Julia Widerström	121
Johanna C. Fossum	122
Änkefru Johansson	123

Nicole Johnson	126
Borislav Arapovic	127
Lisa Claeson	128
Erik Sällström	131
Monika Wallerby	132
Tommy Thuresson	133
Bengt O Björklund	134
Mia Udahl	138
Enktuya Lindholm Banzragch	139
Eleonora Luthander	140
Jane Söderling	142
Uzi Geffenblad	143
Per Ericsson	144
Dennis Renfors	145
Elin Dunås	146
Juni Saga Fylkeson	147
Theo Carlsson	148
Annelie Jonsson	149
Lynimar	150
Marilyn Roseneld	151
Farideh Eblaghian	152
Pauline Brunosson	153
Mikko Anttila	154
Emil Kjellberg	155
Haldor Paulsson	156
André Sturesson	157
Lars Inge Widlund	158
Annika Bursell	159
Eric Karlsson	160
Moa Broström	162
Uno Lagerwall	163
Övers. Liv-Karin Sigurdsson	164
Ninni Andersen	165
Britta Lini Lindholm	166
Åse Johansson	168

Christina Skoglund Leek	169
Sigrïd Tadros	170
Almuth Lundström	172
Åsa Freij	173
Esmail Fahiminia	174
Britt-Marie Lind	175
Seija Leino	176
Sabrina Al-Salim	177
Esther Callmer	178
Helena Wiking	179
Elsa Hortensia (nedt. av Linnéa Åsberg)	180
Oscar Brodin	182
Andreas Malm	184
Joakim Glimsjö	185
Bianca Haug-Ingebrigtsen	186
Mattias Gerenstein	187
Helén ögren	188
Johan Nordgren	189
Raili Raurio	190
Oscar García	191
Eva Almlund	192
Ilene Stensson	193
Lena-Britt Brolin	194
Lonely Boy	195
Kjell Bexelius	196
Tara Olavisdotter	197
Razak Aboud	198
Frida Johansson	199
Peter Jarnestedt	200
Elin Riberg	201
Andrea Eriksson	202
Liv-Karin Sigurdsson	203
N'Denian Kebba Landing Sonko	204
Evy Söderman	205
Helena Leijd	206

Carole Mparmpagiannis	207
Jon-Sture Sigurdsson	208
Cecilia Flodin	209
Orlev Sild	210
Aita Veetmohi Päts	211
Karl-Erik Flovén	212
Niklas Aurgrunn	213
Deborah Fisher	214
MC Shylock	215
Birgitta Fröling	216
Kay-Britt Brandström	217
Kerstin Roos	218
Maria Matsson	219
Anton Klepke	220
Fanny Stavlund	221
Deborah Fisher	222
Ingrid Björklund	223
Mats Nömm	224
Bengt, Micke, Otto, Lasse	225
Micke Wingård	226
Kay-Britt Brandström	227
Linda Sjöberg	228
Cecilia Flodin	230
Anne Rova Grip	231

